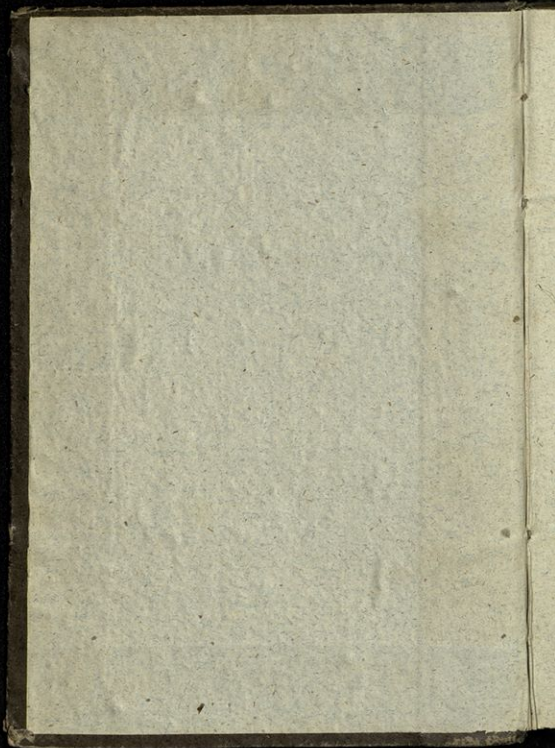

65002

65002

x - 50

Bukve

Molitev in Andohti

pred

trofhtljivo, gnadljivo po-
dobo s'ternjem britko
kronane

SVETE GLAVE.

P r e f t a v i l

is nemshkiga

ord
K. R o b i d a,

menih benediktinarskiga reda.

J. Uhorovszky

V' ZELOVZU,

per Ferd. od Kleinmayru natiskavzu.

65002

(25.4.35)

DN=030005298

Pridiga

v' prasniku presvete glave
dershana v' Zelovzu

o d

Prezhaftitljiviga Gospoda
Adalberta Lidmanski,
Knesa in Shkofa.

Is ternjeve krone terplenja je szvetel venez zhaсти in veselja. Jesaijas, 28.

S a z h e t i k.

Neki dan — ne morem se ga spomniti na tenko — sim bil proshen velizhestno boshjo flushbo v' leti zerkvi obhajati.

Nar sirotnejshi, ta sledni berazh moje shkofije naj saupljivo do mene

IV

pride vabit me k' zerkovnim opravi-
lu, postavim obiskati bolnika, alj spo-
vedavati: Obljubim de me ne bo
sapstonj vabil! Ino jest bi ne bil ve-
fel in radoften priloshnosti, ktera me
vabi vam danes pridigovati, in vashe
serza k' andohti, k' pokori, k' po-
boljshanju shivlenja sbujati, kolikor
mi je mogozhe?

Zelih dvajset let, kar sim boshji
maslnik, sim ob petkih sveto maslo
pri altarju serza in svete glave Kri-
stusove obhajal.

Pa sim bil tudi dostikrat zhudno
okrepzhan! Vezhidel bolehen in slab
sim se takrat s' marsiktero nadlogo
bojoval, in redko po roshizah poha-
jal: zhe sim pa le rezheno podobo
s. glave pogledal, se mi je sdelo, de
slifhim besede: Ti zherv na roshe
mislish! — ti, sa kteriga dolgé sim
jest ternjevo krono nosil?

Ljubesnivi, sodite sdaj sami, kako je bilo moje veselje, kaka moja sladoſt, ker ſim per pervimu obifkanju lete boſhje hiſhe, tukaj — neprezenljivo lepotijo velkiga altarja, in obras danafhniga ſlovesniga zheſhenja najdel! Ni ſhe vſe! Kmalo ſim ſliſhal, de podoba ſvete glave od prebivavzov meſta, tudi v' zeli deſheli je mozhno in ſaupljivo zheſhena; in de teſhko je najti molitivſkih bukev bres lete gnadljive podobe.

Slednjizh ſim dobil bukvize v' roke, — te le miſlim — kterih ne morem doſta porozhiti brumnim vernim. Pravi ſe jim: Bukve molitev in andohti pred troſhtljivo, gnadljivo podobo s' ternjem britko kronane ſ. glave.

Sazhel ſim jih brati, in kmal od ſazhetka ſim najdel beſede:

„Kushna bolesen je v' letu 1749 Zelovzhane sadela, in sa njo sta se plasila smert in strohnenje. Nevsmilna kuga odterga dojenzhika od maternik perf, sheno is hifhe mosha; in s' mertvimi pokopalifhe nasipa. Dalajshno rashhirenje te bolesni overat so poglovarji mesta do gospoda fajmoshtra pertekli, profivshi ga sa velenje posebne andohti pred gnadjivo podobo Jesusa, in tudi sdaj se je skasala resniza evangeljske besede: Ki ima saupanje, mu bo spolnjeno. Sakaj kmalo po dokouzhani andohti je strashna kuga nehala, in vsi jesiki, kateri so malo prej v' javkanju opefhavali, se sdaj sklenejo osuonovat preveselo hvalo po Ambroshovi pesmi“.

Ah ljubeshnjivi! Slo nam je potreba danashni prasnik ne samo is hvaleshnosti sa odgnano, nekdayno

nevarnost: ampak tudi ko proshljivo andoht sgrevaniga serza prasnovati. Sakaj sdi se mi, de nevarnejshi in kushnejshi bolesen danashne dni, kakor v' letu 1749, med nami mori. Ta je grosno nevarna kuga, soper ktere strup nobena mejna strasha, neben sadershik popotnikov, nobe-nesfortni jesh, nobeno solnato apno ne osvobodi; in sa ktero se ne dobi sdravila v' vsih lekarijah zeliga sveta: v' letih svetih sidovih se bo morebiti najdlo nar bolji, nar mozhnejshi.

Ktera je pa ta kushna bolesen? In kakih sdravil se je treba poslushti soper njo?

Obojno vam bom v' kratkim rasloshti skusil.

Tebe pak, duh Gospoda! ne prosim, ne sa lepoglasje zhloveshke sgovornosti; sakaj po besedah s. Pavla

VIII

Aposteljna in sgovorniga uzhenika (I. Kor. 13. 1.) bi bil jest bres ljubesni, zhe bi glih s' angeljskimi in zhloveshkimi jesikmi govoril, le buzhezhi bron, in svonezha krogulja: Ampak ponishno te profim le sa kaplizo ljubesni do mene, in mojih andohtljivih, brumnih poslushavzov; sa kaplizo tajiste ljubesni, ktera je is studenza, ja is morja boshje milosti is kervave svete glave k' nashim svelizhanju se zedila!

P e r v i d e l.

Huda, kushna bolesen — sim djal — danashne dni med nami mori. Kako pa se ji pravi? Jo imenujem: Tako rekozhe prebrisanje. Ljubesnivi! dobro me sastopite, ker sim jo imenoval „tako rekozhe prebrisanje“; sakaj resnizhno, kristjansko prebri-

sanje nikdar ni bolesen. Ta je le sdravitel, ki mreno prasne vere pre-rèshe, snotrajnim ozhefu svitlo luzh vshge, in shilam nashiga djanja — is frede ferza — tajisti pokojni, primerjen tik daje, kateri mosha v' djanju in nehanju kashe, ino k' skos vezhi poboshnosti vplameni.

Tako rekozhe prebrisanje danash-nih dni pak je, de se Bogu vsmili! — malopriden svat. Tudi to rasshira luzh in ogenj; pa kakshna luzh, kakshen ogenj? Je strela, kakor una blifka, ktera bres raslozhka posmodi in rastrupi, kar je she vezh vekov dobro in mogozhno stalo; — je vejhlava vesha nad globokim blattam, ktera sdaj gori, sdaj vgafne, de ta, ki jo lovi, v' musho se pogresne; — je ogenj, kateri ne sveti in ne greje, ampak opezhe in pokonzha.

De bi bile vender nafhe goré leto strafhno bolesen vstavile! de bi bili po rodu poshteni, brumni, bogabojezhi, dobroserzhni Koroshzi bres prebrisanja, kakorshno si tu mislim, do sdaj in vselej ostali! Sakaj refnizhno, bolji je bilo poprej! Nekdaj, postavim, so obljuba, sagotovenje, roke stisk bili neprelomljivi. Godilo se je, kar v' svetih bukvah Jakob V. 12. porozhi: Ne persegajte, ne pri nebesih, ne pri semlji, ne pri drugi rezhi; ampak vashe besede naj bojo: Ja, ja! — Nak, nak! Kako se je leto premenilo! Prebrisan danashnih dni pride in klobasa: Vmeten morash biti! — Tukaj se sliini, tamkaj se baha; tukaj po krivim prizha, tamkaj krivo prizho ishe; sdaj tuhta dvomno pristavo, sdaj preseka svojo ozhitno besedo: In kader je s' takmi savjazhami hudizha blishniga

oflepil, in na nizh spravil, ali se morebiti framuje? Kaj se vam sdi? Nizh manj, ko to! Svitiga se imenuje, s' rokama pleska in osnanuje: Tega sim dobro oziganil! — Nekdaj so kristjani shiveli, ki niso samo imé Kristjanov nosili; ampak per boshji flushbi, v' poboshnosti in shivlenju se po kristjansko obnashali. Satorej beremo od perve zerkve: Koliko sposnovavzov Jesusove vere, toliko svetnikov. Ti so smeli s' Davidam peti: (Psalm. CXLIV. 1.) Hozhem te visoko hvaliti, moj Bog in moj kralj; in tvoje ime smiraj in vezhno zhashtiti! — Ko se je leto premenilo! Ne rekel bi rad prevezh, vender vprashati smem: V' nashih prebrisanih dneih al se ne najdejo Kristjani, ki so le kerfheni ajdje? Fant, ki so ga v' sebeli she sanemarili; ki se je komej fkos shole splasil, in se she sa

modrijana ima: tak fant se misli prebrisaniga, ker je predimkov list nekterih spazhenih, sdavno savershenih, sraven she bedastih bukev prebral!

Molitev? Post? Boshja flushba? Ah, to so kmezhke rezhi! Teh imen njegov katehisem ne posna. Zhe bi ta moshak kak katihisem le imel! Ljudje njegove mere verovajo vse, in ne verovajo nizh. — On tedaj vse verova, kar mu dopade in ga mika; on ne verova nizh, ker vse vediti meni, vender prav nizh, al le prav kaj maliga ve. Glej ga, prebrisaniga, de se ga Bog vsmili!

V'zhafi so ljudje zenili nedolshnost, zhistost, poshtenost shivlenja. Danashna drushba je velikofortna, in torej se ne spodobi vse besede sv. pisma, kakor Jes. Sir. IX. 5. — 9. XIX. 3., Mat. V. 27. 28. Pavla I. Kor. VI. 18. Gal. V. 19. 21. — Efesh.

V. 3. 4., ktere od nezhistosti naf opominjajo, svesto in glasno isrezhi. To so take gerdobije, de po svarjenju f. Aposteljna Pavla na Ef. V. 3. se ne spodobi, v' ufta jih vseti.

In ti sanikaren prebrifaniz, rabel nedolshnosti! ki sam nifi nizh vreden, in pogublenja si otrok, — ti se podstopish tudi druge spazhit s' svojo strupeno sapo? Ti se podstopish mar njat od dopufhenih, ponatorfskih vshitkov sveta, ker le svojimu, shvinski-mu, rasvujsdanimu poshelenju shreshesh, in mu dostikrat ne le samo zhasno in vezhno svelizhanje sogreshnize, ampak tudi blagost zele rodovine darujesh! Jojmene, ljubesnivi! sdaj sami pomiflite in potlej sodite, zhe se najde bolesen nevarnejshi in poshreshnejshi od takfortniga prebrifanja? Leta kuga, al ne ostrupi zelih sarodov? Al ni resnizhna

XIV

kovazhniza dušne smerti? Nar bolj shaloſten konez kake teshke bolesni je — smert. Konez greha je pa tudi smert, ker ſ. piſmo ozhitno pravi, Jakop I. 15.: Greh, ker je dokonzhan, porodi smert!

Zhaſtitljivi! is teh kratkih beſed ſhe vidite, de nevarna, kuſhna bolesen danafhne dni med nami goſpoduje.

Torej hozhemo v' drugim delu sdravila iſkati. Sdi ſe mi, de ga bomo lahko najdeli, ker je nam bliſo.

D r u g i d e l .

Nekdaj je ſhivel moſh, — ime, zhaſ in kraj tukaj nizh ne sdajo — ki je bil prebrifan tako, kakor ſmo poprej povedali. Boſhji nauk mu je bilo ſmetje, duhovniki buzhne glave in farji, ſledna ſodba ſveta prasno

strafhilo, in vezhni, vfigamogozhni, sveti in pravizhni Bog mu je bil —; al naj neham rifati soperno podobno tega vbogiga bedaka!

Szhasama so se tudi njemu blisshale leta, v' kterih po navadi zhlovek sazgne se spametovati. Vernel bi se bil rad, zhe bi ne bil she predalzh sabredel! V' ferzu ga je sazhelo pezhi, in kar naf mnoge skufhnje uzhe, ni ga bolj neserzhniga, vboshnejshiga zherva od svojovertza, — kader je na konzuz. Leta prebrisaniz se spravi na pot — kakor de bi fhel ptujih deshel gledat — in obishe dalnjiga, flaveniga spovednika, in kaj mu je storiti? ga vprasha. Tu je bila teshka dober svet dajati. Sakaj, dufhni sdravitel so govorili od grevinge, ponishnosti, resnizhne spovdi, pokore, poboljshanja, povrazhila storjene shkoda, in od poduzhenja

XVI

pohujšhanih duh: Prebrisanzu se je pa to vse prevezh sdalo.

Pomisljik si isprosi, de bi se bolj sposnati samogel. — Moder sdravitel prost perstan is svojiga persta vsamejo, ga prebrisanzu dadó rekozh: Nate — in obljubite mi vsak dan saj enkrat ta perstan pasljivo ogledati. — Vsak gre sdaj svojo pot. — Is radvednosti ogleduje pervikrat prebrisaniz perstan, in najde od snotrej saresane besede: Memento mori! to je: Misli na smert! Kratki nauk — le due besede, pak nauka polne; morebiti bolj polne, ko dveurna pridiga. So tudi sdale.

Kakor gorezhi obrozh je mersli perstan pekel na perstu noviga posednika tako dolgo, de se s' Bogam, s' svojim blishnim, in sam s' seboj spravit gre. Je bilo resnizhno vrashtvo, zhudno sdravilo

Preljubesnivi! kje hozhem toliko perftanov dobiti, de bi vse tajiste svojih posluhavzov s' njimi preskerbel, ki so strup napzhniga prebrisanja saj enkrat pokufili? Kader nehvaleshni Israelski polk je godernjal soper Boga in Mojsesa, in kmalo v' sredi kazh se vglodal, ktere so na gotovo smert pizhile: Al ni saupljivo pogledaval v' saštavo bronaste kazhe, ktero je Mojsef postavil, de bi pizheni osdraveli? In soper kazhni strup napzhniga prebrisanja al ni varštva, ker sam sveti Evangelist Janes III. 14. nam ga nasnamnja? — Kar smo v' sazhetku she slifhali, so v' letu 1749 nafhi prededi dobili perzhakano pomozh v' poboshnim saupanju na s. glavo nafhiga krishaniga Svelizharja.

Predersno upanje, de bo Bog sa-
volj nafhe spazhnosti ozhitne zhudeshe

XVIII

delal, studim is zeliga serza. Vender eno hozhem terditi: Kateri vsak dan saupljivo, andohtljivo in serzhno pred leto s. podobo stopi; al jo v' domazhim altarju, al v' svoji molitovfki knigi ogleda; al si jo le prav na shivo misli: Leta se strupene sappe imenovaniga prebrisanja ob prvim prihodnim djanju nima bati.

Blishaj se, — nesrezhna dusha, — ti narpred! Zelo nozh — berem v' tvojim divjim obrasu — nisi stisnila ozhi. Nadloga, ktero si sebi sama napravila, in stiske, ktere od tod svirajo, tvoje serze nevsmiljeno smefarujejo. She omagujesh, in sklenesh: Bom golufala, kradla, ropala, morila al samo sebe, al druge. Tvoja posvetnost in tak rezheno prebrisanje nimata nizm temu nasproti; sakaj, zhe ne bosh sgrabljena, si se sleherni sapleti ognila, in tudi bo-

gata postala. — Ah, blishaj se ti altarju! Padi na kolena pred sveto glavo Odreshenika, in pasno jo pogledavaj! Al ti je sše mogozhe golufati, kraſti, ropati, le miſliti ſe zhloveſhkiga vbijavza v' oblizhju tega, ki je ſvojo ſveto, ſhlahtno in nedolſhno kri ſa naſhe pregrehe preliſ?

Bliſhaj ſe tudi ti, nezhimerni, napuhnjeni pav v' zhloveſhki podobi! Miſliſh ſe boljſhiga od vſih tebi enakih; ſakaj, ti ſi prebrifaſ! Domiſhlal ſi ſi vzherej, de je tvoj nepaſljiv ravnozhlovek tvojo oſhabnoſt raniſ: Danes ſi bled od jese in togote. Tu ſem ſe bliſhaj! Tvoja oſhabnoſt in tvoja togota al ne bote ſkopnele vprizhi ſvetiga obrasa, zhigar ſhna-bli ſo nekdej govorili Mat. XI. 29.: Jeſt ſim krotek, in iſ ſerza poniſchen.

Blishaj se — al bolj prav: Odstopi, kristjanska dekliza, ker tudi tvoj Angeljvarh od tebe odstopuje! Ne taji ne vezh! Tvojiga prijatla, kakor ga ti imenujesh, — je pak tvoj nar nevarnejshi sovrasnik — tvojiga sovrasnika tedaj ostudna perlisnost pasljive ufheta najde; in tvoj kratki isgovor: Glej, al storim kaj slabiga? kashe, de tudi tebe prebrisanje je sazhelo moshovati. — Hitro pertezi na stopnize tega s. altarja, in beshi od serkala (shpegla), pred kterim ne vezh is prilizhnosti, ampak is greshne dopadljivosti svoje kite pletesh! Poglej leto s. glavo! s' ternjem kronano, kervavo! Poglej vmerjozhe oko-she tebe gleda!!

K o n i z.

Dalje ne govorim! In de bi glih hotel, ne samorem, ker britkost in

folse mi branijo. In sdaj — moje
preljube ovzhize! molim, de ta s. po-
doba, ko prizha mojiga kratkiga,
pa serzhniga danafhniga poduzhenja,
v' vsem vashim djanju in nehanju sto-
pi med vas in mene, vashiga fkerb-
niga, dobroshelniga Pastirja! Ta naj
bode v' vsih dnevih vashiga shivlenja
vash nar bolji uzhenik, vash svariviz,
vash vareh, vash dushui sdravitel,
vash trosht! In tako hozhemo veselo
ponavljati pripoved in rezhi: „Is
ternjeve krone terplenja naj szvete
venez zhafti in veselja“! Amen.

The first part of the paper is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a rigid body.
 The second part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a fluid.
 The third part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a gas.
 The fourth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a solid.
 The fifth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a liquid.
 The sixth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a plasma.
 The seventh part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a neutron star.
 The eighth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a black hole.
 The ninth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a galaxy.
 The tenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a cluster of galaxies.
 The eleventh part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a supercluster.
 The twelfth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a universe.
 The thirteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The fourteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The fifteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The sixteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The seventeenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The eighteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The nineteenth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.
 The twentieth part is devoted to a
 description of the general principles of the
 theory of the motion of a multiverse.

Predopomenik.

Nadloga, bolesen in revshina spomnijo zhloveka na Boga, in ga moliti uzhé. Zhe frezha in bogastvo in spazhljivost, ktera je s'njima navadno sdrushena, zhloveka svodijo posabit svojiga stvarnika: nesrezha dremavza urno sbudi, in ga, tudi s'teshko roko k' posabljenimu stvarniku nasaj pelja. Ta resniza je rodila prizhejzho andoht.

Kushna bolesen je v' letu 1749 Zelovzhane sadela, in sa njo sta se plasila smert in strohnenje. Nevsmilna kuga odterga dojenzhika od maternih perf, sheno is hifhe mosha;

in s' mertvimi pokopaliske nasipa. Dalajfjno rafhhirenje te bolesni overat fo poglovarji mefta do gospoda fajmofhtra pertekli, profivfhi ga sa velenje posebne andohti pred gnadljivo podobo Jefusa, in tudi sdaj se je fkasala refniza evangeljfske befede: Ki ima saupanje, mu bo spolnje-no. Sakaj, kmalo po dokonzhani andohti je ftrafhna kuga nehala, in vfi jesiki, kteri fo malo prej v' javkanju opefhavali, fe sdaj fklenejo osnanovat preveselo hvalo po Ambroshovi pefmi. Ne bilo bi pa hvaleshniga ferza, posabiti refhnikove roke, kader je she odvernjena fila. Satorej je mefto fposnalo, de je tako perjetna kakor fveta dolshnoft, leto andoht is milih darov brumnih kristjanov ponavljati; ino ne le obzhutleje hvaleshnofti obudovati, ampak tudi enakefhne fhibe nebef od-

verniti. Glej sazhetik ino namen sedajne andohti! Ljubo Zelovsko mesto! tebe je boshja roka tepla in sdravila; tvoja dolshnost je sdaj otroke pred gnadjivo podobo svojiga s' ternjem kronaniga Odreshenika k' sveti andohti klizati, ino jih poduzhiti, kjer morajo iskati pomozhnika v' fleherni nadlogi. Perporozhuj jim tudi premishlovanje naslednih krepzhavnih resniz, in jih poduzhi se letih, ne samo ob zhasu devetdanske andohti, ampak tudi v' devetih saporednih petkih léta k' tolashbi (trofhtu) in blagoslavu (shegnu) poslušiti. Dufhe, fizer Boga shelne, pa nevedne boshjih pot; ktere v' hrepenenju proti nebesam omagujejo, bodo nashle visharja v' tem premishlovanju, sa katerim bres fkerbi hodijo, in tako k' duhovnim ogledu in

k' zhefhenju Odrefhenika pridejo, ki je sa nje terpel in vmerl.

Vjuterna molitev.

Na kolenih povsdignem svoje roke k' tebi, o Jesus, ino te prosim po tvojim britkim kronanju, in po tvoji sa me grefhnika prelitu kervi: de brumne volje, ktero si mi sbudil, ne savershef, mene v'sazhetku svoje svete flushbe ne sapuftif; de me troshtaf in terdif v' vfih mojih potrebah, slasti v' sledni uri, na meji zhasa in vezhnofti. Gospod, kader se bo temnilo pred mojima ozhesama: naj se v' tebe vpre moj sledni pogled! Dokler moj jesik se gibati, in moje ferze zhutiti more: naj bo tvoje ime moja sledna beseda; hvala tuoje dobrote naj bo moj sledni obzhutlej! Ne perpufti, o Gospod! de

sovrashniki moje dushe se v' svojimu serdu soper mene vsdisgnejo, in tvoje milosti djanje v' meni pokonzhajo.

Kakor resnizhuo si ti moj Odrshnik, tako svest sim si, de v' tvojimu varstvu meni nobeden sovrashnik se blishati, alj se blishavshi meni shkodovati ne samore: dokler namrezh moje oko saupljivo tebe gleda, in moja dusha tebi vdana obstane. Vem, v' koga vervam; in zhe mene zel svet sapusti, ti me ne bodesh sapustil: ti si moj Bog, moj Gospod in kralj, moj trosht in moje veselje, in namemba mojiga hrepenenja sdaj in na vekomaj! Amen.

O Jesuf, velizhesten boshji isgled poterpeshljivosti! Ponishno in andohtljivo zhastim tvoj nar svetejsi jesisik, ki sovoljo mojiga pregreshniga shlabranja je bil nevsmileno od Judov preboden. Dodeli mi gnado, de

svojiga jesika nikoli napek ne obrazham, shalit svojiga blishnika; satret refnizo in zhednost; vzhinit pohujfhanje in slega: ampak de ga obrazham sovrashnike blagoslavit; shalostne tolashit; gresfnike posvarit; sa vse molit; in tvoje nar svetlejsi ime hvalit in zhasit. O moj Odreshnik, ovenzhan sa me s' saframvo in bolezhinami! Ne perpušti, de tvoje grenko terplenje sa mene revniga gresfnika bi bilo bres prida; ampak bodi mi guadljiv in milostljiv! Amen.

Svelizhana zhista diviza, in boshja mati Marija! sveti Angel varh! sveti Joshef in vsi Svetniki boshji! tudi vam se priblishujem, in vas ponishno prosim sa vasho preproshnjo, de vse moje djanje in nehanje danfniga dneva od Boga bode blagofloveno! Amen.

Vezherna molitev.

Ah, s' britkostjo venzhan Odre-
fhenik, moj Bog in Gospod! Dan je
potekel, in meni nizh od njega ni
ostalo, kakor spomin mojih del! Kar
sim dobriga storil, mi bosh enkrat
plazhal; zhe sim pa hudo delal, kas-
ni ne morem oditi; sakaj ti si pravi-
zhen. V' tvoji sveti besedi poduzhen
sposnam, o Bog! de moja smert bo
primerjena shivlenju; de bodem vmerl,
kakor sim shivel, in de moram do-
bro shiveti, ako hoshem debro vmre-
ti. Ta nozh je morebiti sledna mo-
jiga shivlenja. Ne jest, to le ti vesh.
Joj, le dvojna pot me pela v' ve-
zhuost! ena v' nebefa, druga v' pe-
kel. Kaj me zhaka, ker sim gre-
shno shivel, in resnizhne pokore nik-
dar nifim delal? — O sveta, s' ter-

njem kronana glava! o Jesuf Kri-
stuf, daj meni, de ob ogledu tvoje
kervave glave tudi tvoje britkosti,
in kar vezh velja, letih vsrok pre-
mislhujem, si k' serzu vsamem, in
enkrate v' nepreminozhi slavi tvoje
sveto oblizhje gledati, hvaliti, zha-
stiti in moliti samorem od vekoma do
vekoma! Amen.

Premilostljiv Jesuf, sa voljo tvo-
jih svetih pet ran prosim odpushtanje
mojih grehov! obvarvaj me pred ne-
varnimi skushnjavami ino pred sale-
savanjem sovrasnika! K' prihodni
nozhi, in k' vezhnimu miru me bla-
goflavi, o Jesuf, s' tisto desuzo,
ktero si blagoslovijozh ob svojim zha-
snim shivlenju tolkrat stegnel! Tvoja
leviza pak naj me sbudi v' ljubeshni
do tebe. V' tvoje svete serze, o
Jesuf, se jest poloshim, in v' tem

boshjim, ozhetnim serzu shelim spati
in pozhivati na vekomaj!

O Marija, jest se perporozhim
tvojim maternim varstvu! Sveti An-
gel varh, zhuvaj na moji strani; sve-
ti Joshef in vsi Svetniki boshji, ne
sapustite me, ne v' shivlenju, ne v'
smerti! Jesus, Marija in Joshef, va-
shim rokam isporozhim telo in du-
sho! Amen.

Naj mene blagoflovi Bog Ozhel,
ki me je stvaril; Bog Sin, ki me je
odreshil; Bog sveti Duh, ki me je
posvetil! Hvala, zhaft in moljenje
bodi presveti Tvojizi sdaj, in vselej
in na vekomaj! Amen.

Mafhnik pred altar.

Molitve f. Meshe.

Pripravljanje.

Jesuf Kristuf, vezhni Sin vezhni-
ga Ozheta, ki si presveti sakrament
svojiga mesa, in svoje kervi per
sledni vezherji postavil, in svojim
uzhenzam sapovedal, leto k' spomi-
nu svojiga britkiga terplenja per f.
Meshi slovesno ponavljati: Prosim te,
dodeli mi gnadjiv delesh tvojiga
neismereniga saflushenja, ktero si
nam s' smertjo krisha perdobil, in v'
tem skrivnostnimu ofru preshlahten
saklad ohranil; ino daj mi per temu
s' ferzhno andohtjo, s' shivo vero in
s' gorezho ljubesujo moliti! Vfiga-
mogozhni, vezhni Bog, Gospod in

Ozhe nebes! glej dobrotno in mi-
 loſtljivo mene, vboshniga greſhnika,
 in gnadjivo ſprejmi bresmadeshen
 ofer, kateri tebi vezhno dopade, in
 kteriga tebi perneſem v' duhu ſhalo-
 ſti in ſgrevanja; perneſem k' bres-
 konzhnim in vezhnim moljenju in
 zheſhenju! To je ofer ſprave in ſa-
 doſtenja ſa moje in vſih ljudi grehe,
 je ofer hvaleshniga ſerza ſa vſe pri-
 jete gnade in dobrote; je proſhljivi
 ofer do tvoje ozhetovſke ljubesni,
 in ſa vſakeri duſhni in telesni bla-
 godar. Ozha, ſavolj Jeſufa, ſvojigä
 Sina, ſe tudi vſmili vſih mertvih ver-
 nikov, kterih duſhe v' britkoſti ognje-
 niga ozhiſtivanja po tvojim ogledu
 ſdihujejo; meni in vſim, ki ſe ſhe
 na ſvetu vojſkujemo, dodeli, de ſe
 ſtanovitno bojujemo, ſerzhno kon-
 zhamo, in vezhno ſvelizhanje doſe-
 ſhemo! To te proſim po tajiſtim Je-

sufu Kristufu, nashim Gospodu, ki s' teboj in f. Duham edini Bog shivi in kraljuje na vekomaj. Amen.

(Kader mafhnik na stopnjah altarja molijo, se spomni Kristusove molitve na vertu.)

M o l i t e v.

O, savolj mene v' prah ponishani Jesuf, moji grehi so tebe na tla vergli! Savolj mojiga napuha, v' kterim sim ofhabno glavo dostikrat povsdignil, in, tako rekozh, nebesa sanizhoval, si se ti do tal perklonil, in si v' neisrezheni britkošti dushe kasen ptujih grehov nosil. Un smendran zherv leshifh v' prahu ti, ki si szer ko skala pred svojimi sovra-shniki stal, in kashesh globoki ob-

Massnik sazhnó moliti.

zhutlej svojiga notrenjga terplenja in vdanja v' voljo Ozheta, ker trikrat molish: Ozhe, zhe je mogozhe, odvsemi od mene leta kelih; ampak ne moja, le tvoja volja naj se sгоди! Gospod Jesus, ofruj svojo gorezho molitvo nebeshkimu Ozhetu sa odpushenje mojih grehov, in dodeli mi gnado skos in skos vrozheshelno in poboshno moliti! Amen.

(Maschnik molijo „Konfiteor“; ti se spomni, de je Jesus od britkosti ker-vavi pot potil.)

M o l i t e v.

Moja dusha je shalostna do smer-ti, si ti, moj nebeshki Odreshnik! rekel na vert gredé, sazhet svoje terplenje. S' boshjim ozhesam beresh dolshno pismo zhloveshkiga ro-

Mafhnik se priklonejo, in konfiteor molijo.

du: britkost maja tvojo dušho, in kervavi pot tezhe na tla is tvojiga obrasa. Savolj tega pota dodeli mi, Gospod, de sapuſtim ſteso nehvaleſhnih in hudodelnikov; obſhalujem ſvoje grehe, in meſham ſolſe ſerzhe ſhaloſti in grevinge s' tvojimi ſvetimi kervavimi kapljami. Amen.

(Maſhnik altar kuſhnejo: pomisli de Jeſuf poljubik miru Judeſku ne odrezhe.)

M o l i t e v.

Gospod Jeſuf, s' poljubkam, ſnamnjem prijaſnoſti ſi ſe puſtil od Judeſha isdati, in ſi isdajavza miravolno poljubil (kuſhnil)! Varvaj me, de ne tebe, ne ſvojiga bliſhnika isdam; ampak tebi vedno ſveſto ſluſhim, in is ljubesni do tebe tudi ſvojiga bliſhnika ljubim. Amen.

Mafhnik stopijo k' altarju ino ga v' sredi
kuhnejo.

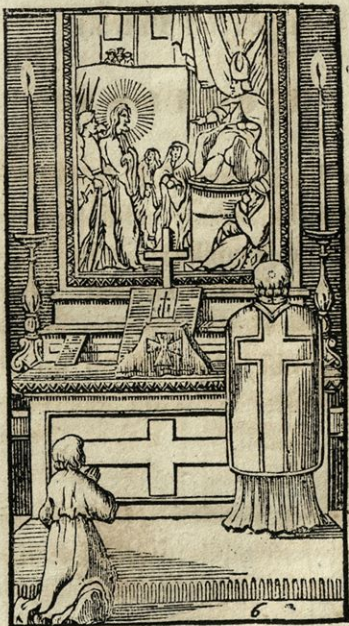
(Mafhnik grejo na levo altarja in molijo sazhetik f. Mefhe, ki naf opomni, de je Kriftuf bil peljan k' Anasu, je bil prafhan, kdo de je? in de je letu shlafernizo dobil.)

M o l i t e v.

Prepohlevni Odrefhenik! Kakor tolovaja fi se putil svesati, in do Anasa peljati; in fi flepimu sodniku raslagal fvoj nauk. Vender fvoj ponifchen odgovor ti je novo fframvo in krivizo perpravil: Neotefan hlapez te je berljusnil, ti pa nifi sameril blasnivzu. Po letem sanizhovanju in fhpotljivi jezhi te profim, de me obvarvafh od pekla, is kate-riga nobena roka ne refhi; in de me s' fvojo pomozhjo peljafh v'nebefhki Jerusalem. Amen.

Mafhnik stopijo na moshko stran.

Mafhnik sazhnó is mafhnih bukev brati.

(Pri „kirje eleison“ misli, de Kristus je bil peljan do Kajfsha in satajen od Petra.)

M o l i t e v.

Vsmiljeni Jesus! ki so tebe v' hišhi Kajfsha savolj resnizhne besede nevsmljeno sanizhovali; in ki je tebe Peter trikrat satajil: Obvarvaj mene pred slabo drushbo in hudimi skufhnpjavami, de ne bom po Petrovim greshil, in tvoje presveto ime satajil. Amen.

(Per Glorji pomisli sasmehovanje Judov per safranvi in martri Kristusa. Moli njega terplenje.)

M o l i t e v.

Bodi hvalen in zheshen Sin bo-

Mashnik molijo sredi altarja Kirje eleison.

shji, moj Gospod in kralj, moj Odre-
fhenik in Svelizhar! Is serza tebe
hvalim savolj saframve, ktero si is
ljubesni do mene terpel; in kader ti
Judje v' obras pljujejo, jest ponishno
klizhem s' vso katolshko zerkvjo:
Ti sam si svet, ti sam Gospod in Mo-
gozbnak s' svetim Duham v' zhafti
Ozheta! Amen.

(Masfnik se obernejo: misli de je
Kristuf Petra pogledal in spreobernel.)

M o l i t e v.

Tebi, o Jesuf, ki svojiga sata-
jivza nifi savergel, temuzh grefhni-
ka si pogledal in spreobernel; tebi
se is zeliga serza sdaj in vselej per-
porozhim! Tudi mene milo poglej,
de skos pomozh tvoje gnade is
svojih velikih grehov se isbudim, in

8

Mašnik se obernejo rekózh : Gospod s'vami.

s' Petram solse grenke grevinge tozhim. Amen.

(Per naslednih molitvah in branju misli, de Kristuf je bil k' Pilatushu peljan in krivno toshen.)

M o l i t e v.

Nebeshki Odreshenik! Ti si dobro delal, semtertje hodil, kakor solnze, ki gor in dol gredé sveti in greje: Vender si krivno toshen, in hudodelnik nevernimu sodniku isdan. Malopridnost si je od tebe pregreh smishljavala tebi nesnanih, in toshbe tvojih sovrashnikov so bile tuhtane lashe. Mene pak storjene pregrehe toshijo, in moja vest soper mene prizhuje. Kdo bode mene revniga reshil, zhe to tvoja milost pri sodbi ne stori? Nimam brambe, nimam isgo-

Mafhnik na mofhki strani molijo in beró.

Mafhnik Ired altarja molijo, in bukve sé
prenešó.

vora, in molzhati moram pred tvoji-
mi vfigavedejozhimi ozhmi; moram se
vrezhi k' tvojima nogama, in trepe-
tajé tvojo miløst profiti, de bofh mi-
loftljiv sgrevanimu grefhniku. Amen.

(Per Evangelju misli, kako de je
nepravizhni sodnik Jesufa savolj nje-
goviga nauka stiskal.)

M o l i t e v.

O premodri Jesus, ti si na svet
prishel refhit pogubljeno zhloveftvo,
in nasaj peljat na pot refnize in kre-
posti, in povsod rafhhirjat refhenje
in svelizhanje! Ti si hotel ljudi po-
duzhiti, kako de bi Bogu dopadli,
se boljfhali in vezhno svelizhanje do-
segli. Leta naklep popolnoma is-
peljati nifi uzhil zhlovefhke, ampak

Mafhnik na shenski strani sv. evangelj beró.

boshje postave, in skrivnosti, ktere isvirajo is uft Ozheta. Tudi si shivil nedolshno in sveto, kakor si uzhil, in tvoj nauk in shivljenje sta se podpirala. Alj nevoshljivo oko tvojih sopernikov ni vidilo v' tvojih besedah in delih drugiga, ko sapeljiviga. Ti pak, stvarnik in sodnik vsih ljudi, nisi odrekel biti sojen od hudobnikov, kakor tak, ki je soper Boga in ljudi hudo greshil in smerti vreden postal. Ti si s' neskonzhnim poterplenjem in s' ponishnostjo vse prenesel, in tvoje molzhanje je bilo nebeshke modrosti, kakor tvoje govorenje. Po letem terplenju in leti ponishnosti te prosim, o Jesus! dodeli mi gnado, de seme tvoje boshje besede, in nauke tvojiga s. Evangelja s' dobrim in voljnim serzam sprejmen, in veliko sadja pernesem k' zhasti tvojigo s. imena! Amen.

(Med Vero premisli veliko stanovitnost shalostne Matere per terplenju njeniga Sina.)

M o l i t e v.

Tvoja britkost, o nar bolj zhefhena med shenami, ti blagoslovena Mati mojiga Odrefhenika, je bila grosno velika! Dopolnilo se je sdaj, kar je sveti sivzhik Simeon tebi pre-rokoval: „Mezh bo tvojo dusho pre-bodil“! Pa tvoja vera, upanje in ljubesen niso oflabele. Ti si ter-dno vervala, de bosh enkrat vidila dobroto Gospoda v' desheli shivih, de bosh vidila solnze pravize, ki po hudi uri sopet sveti in vezh ne vga-sne. Ti si upala na Boga in nifi bila oframotena. Njega si ljubila is zeli-ga serza, in is vse mozhi. Skos tvojo priproshnjo, o sveta diviza Ma-

rija, mnoshi vero v' meni, terdi upanje, in dopolni mojo ljubesen: sakaj, ti si mati zhiste ljubesni! Amen.

(Maslnik odkrijejo kelih in ofrujejo; ti se spomni, de Jesuf je bil slezhen in bizhan, ino je vse radovoljno terpel is ljubesni do svojiga nebeshkiga Ozheta.)

M o l i t e v.

Prekrotki Jesuf! ti si nevsmileno slezhen, in perpustish, de kervo-shejni sholnirji tvoje zhisto, sveto telo s' bogaroparskimi rokami obna-shijo, in tebe nevsmileno bizhajo. Tako si ti, o Gospod! sa moje me-sno djanje terpel, in meni v' isgle-du pokasal, de stari zhlovek v' meni s' svojimi flastimi in shelami se mora slezhi. Ja, slezhi ga hozhem tega

Mašnik kelih odkrijejo ino sažno darovati.

Měhnik na posvezheni skledizi hostjo
darújejo.

stariga gresnika, obropati ga hozhem svoje gerde obleke, namrezh: gisde in hladnosti, in svoje spazhene drushbe; oblezhi hozhem noviga zhloveka v' svetoſti in pravizi! Vſigamogozhni Jeſuf, podpiraj me v' letem, in daj mi gnado, de vſe kaſne tvojih rok poterpljivo in ponishno preneſem! Stori me vſelej voljniga vſe poſeſtvo in premoſhenje, ſvojſhino in ſhivljenje rajſhi ſgubiti, kakor dovoliti, kar tvoje ſvete ozhi raſſhali! Amen.

(Maſhnik pokrijejo kelih; ti ſe ſpomni ſaſramljiviga venzhanja Kriſtufa.)

M o l i t e v.

Kakor volkovi ſgrabijo tebe, agnje boſhje, te ſaſramujejo in en-

Mafhnik kelh s' vinam darújejo, ino
pokrijejo.

zhajo s' psoftjo! Stojish v' sterganim
 shkerlatanim plajshu, in s' ternastim
 venzam, ti ki si kralj zhasti; in se
 pustish tepsti in saframovati, in ter-
 pisth molzhé v' ljubesni do ljudi in
 Boga. Tajiste terne, ki so tvojo
 sveto glavo tolkajn ranili, v' moje
 serze sabodi, o Jesus, in vse hudob-
 ne slasti in posvetne veselja v' meni
 samori! Le po leti poti samorem
 vezhni smerti oditi, in tajisti venz
 dosezhi, kateriga si meni skos svoje
 britko venzhanje perpravil. Amen.

(Maschnik roke vmivajo; ti pomisli,
 kako je Pilatush sebe in druge
 slepil.)

M o l i t e v.

Gospod Jesus! tebe nedolshniga
 je malodushni Pilatush is zhloveshki-

Mafhnik roke vmijejo,

ga strahu obsodil in soper svoje pre-
 prizhanje smerti isdal. Peklenska ger-
 dobija, ktero vmivanje rok nemore
 ofnashiti! Nikdar nozhem hvale alj
 graje poslušhati, zhe me dolshnost k'
 delu klizhe; nikdar nozhem s' gre-
 ham ljudem se perlisniti; nikdar no-
 zhem is straha pred ljudmi dobriga
 popustiti. „Samo tebe, o Jesus, ho-
 zhem se bati, tebe ljubiti, samo tebi
 vselej dopasti! Amen.

(Maschnik pravijo: „Molite bratje“!
 ti pomisli, ko je Pilatush Kristusa
 polku pokasal: „Glejte, zhlovek“!)

M o l i t e v.

„Glejte zhloveka“! To je Pila-
 tush govoril, kadar je tebe, o Je-
 sus! krivaviga in opljvaniga, pravo
 podobo revnosti, judovskimi polku

Mafhnik se obernejo rekozh: Molite bratje!

pokasal. Ti Bog od Boga stojish pred ozhmi svojiga ljudstva — zherv ne zhlovek, saframva ljudi! Dobro vidim, kako greh zhloveka ofkruni. O Gospod, tako in she bolj skureu sim tvojimu ozhesu skos moje hudobije! Odvsemi to gerdo podobo od mene, ino oblezi me spokorniga v' oblazhilo svetosti, de bodem zhist ino snashen pred tebe stopil! Amen.

(Med predzheshenjem misli, kako je bil Kristus k' smerti obsojen.)

M o l i t e v.

Judovsko vpitje: „Vmori ga“! je vender bojezhiga sodnika premagalo. Nedolshen mora vmreti! Ozhastivreden Jesus! Mirno in radovoljno se pustish k' smerti, k' smerti krisha obsoditi, kakor je tvoj Ozhe od sa-

Mašnik molitve oprávljajo in predglasje
pojó. 5

zhetka sveta k' mojimu in vsih ljudi svelizhanju sklenil. Daj mi gnado, de se, kakor ti, volji nebeshkiga Ozheta podvershem; njega sklepe, naj pelajo k' shivlenju, al k' smerti, v' posebni ponishnosti molim; ino sa vse kasne, tudi sa nar bolj ojstre, tvoje sveto ime vselej hvalim! Amen.

(Po Zheshenju misli, kako je Kristus svoj krish na goro nefel.)

M o l i t e v.

Nar krotkejsbi Jesus! Ti rad teshki krish na rame sadenesh, in zeli greshni svet k' strashni sodbi nefesh. S' krisham gresh pred menoj, meni pot v' nebefa kasat in perpravljat. Krish je nar bolj blishna, nar bolj ravna, ino sama pot proti nebesam. Ti sam si rekel: Ker ho-

Mafhnik priklonjen molijo in krishe delajó.

Mafhnik roke nad kelh dershijo.

zhe sa menoj hoditi, naj vsame krish na se! Poterdi me, o Jesus, de jarrem tvojih sapoved veselo vsamem, vse nadloge savolj tebe poterpeshljivo prenesem, in tako tje pridem, kjer voljno preneseno terplenje najde svoje plazhilo; de k' tebi v' tvoje kraljestvo pridem, kjer ti vezhno shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha! Amen.

(Kader mashnik kelih pokrishajo, misli, kako je bil Kristuf na krish pershrebljan.)

M o l i t e v.

Terpljivshi Jesus! Ti si sa mene hotel biti pershrebljan na krish presuni moje serze s' svetim straham, de tvoje sapovedi skos dershim, svojih udov varujem prepovedanim sadu

Mafhnik krishe delajo, in streshej k' povsdigvanju posvoní.

se blishati. Dodeli meni serze, ktero tebi dopade, de tudi jest tebi dopalsi samorem na vekomaj. Amen.

(Per povsdigvanju hostje misli, kako je bil Kristuf s'krisham povsdignjen.)

M o l i t e v.

Jesuf sa mene na krishu povsdignjen! jest tebe molim in tebi s' flovsnim glasam obljubim, de s' teboj sdrushen nizh ne ishem in ne shelim, kakor tebe krishaniga. Bodi moja flava na vekomaj! Jesuf, boshje jagnje, vsmili se mene! Amen.

(Per povsdigovanju keliha misli, kako se Kristufova kri is krisha zedi.)

M o l i t e v.

Jesuf, to je tajista kri, ktero si

Mafnik Iv. réshnje telo povsdignejo.

Maŝnik sv. kelh povsdignejo.

na krishu sa mene in vse ljudi pre-
 lil! De bi le sapstonj ne tekla sa
 mene alj kakiga drugiga! Dobrot-
 ljivi Odrefhenik, oberni jo k' ve-
 zhnimu svelizhanju meni in vsm shi-
 vim in mertvim! Amen.

(Od povsdigvanja do Ozhenafha mi-
 lli teshave, ktere je Kristuf na kri-
 shu shest ur terpel.)

M o l i t e v.

Moj krishani Svelizhar! Sdaj si
 ti s' telefam in dusho, Bog in zhlo-
 vek na oltarju prizhejozh, ino vera
 mi v' duhu kashe ofer, kteriga si ti,
 plazhilo sa mene in zeli svet, Ozhe-
 tu na krishu pernesel. Gospod Je-
 suf! koljko si ti terpel v' tajistih stra-
 shnih urah! ni zeliga uda na svetim
 shivotu; is vsih shil tvoja sveta kri

Mafhnik molijo, ino se mertvih Ipomnijo.

Mašnik na perš vdarijo rekožh: Tudi
nam grešnikam.

kipi. Med dvema vbijavzama, kakor bi bil nju nar vezhi, ti visish pod nebam, in niga serza, ktero tvoj stok bi ginel, — sami uzhenzi jokajo, pa ti ne morejo pomagati. O Gospod! mi slabi zhloveki le bolezhine vidimo; pak britkosti presvete tvoje dushe prvi Seraf ne sapopade, she manj zhlovek. In tvoji sovrasniki strup zhertenja s' saframvo in posmehvanjem gmirajo; ti pak terpish, kakor gre boshjimu Sinu ino ispijesh grenki kelih do sadne kaplize. Nebeshki terpinz, jest tebe molim ino po tvojim svetim terplenju prosim, de mi mogozhno gnado dodelish rajshi vmreti, kakor skos greh tebi se sameriti. Amen.

(Per sedmerih proshnjah Ozhenasha se spomni sedem Kristusovih besed.)

I. Ljubesnivi Jesus, med nar

Маѣхник молиѣо Озхе наѣх.

hujshimi bolezhinami ne posabish svojih rabeljnov, temuzh gnado in milost Ozheta sa nje profish! Tako v'djanju kashesh, kar si uzhenzam porozhil: „Molite sa svoje sovrashnike“! Tvoj sveti isgled posnemajozh, in tvoje prijasno serze rasveselijozh hozhem s' tvojo gnado shalniku roko podati, in v' duhu kristjanske ljubeshni sa-nj moliti.

II. O Gospod Jesus, ki te je eden fokrishanik klel, drugi pak nedolshniga sposnal: daj, de pri tvoji saframvi in obreku tvojiga nesaflusheniga terplenja se spomnim, ino s' desnim rasbojnikam klizhem: Jest terpim, kar sim raflushil, — kaj? she manj; — on pa kaj je greshil? Naj tudi jest sladko besedo flishim: „She danes bodesh ti s' menoj v' paradishu!“

III. Vsmileni Svelizhar! Svoje

bolezhine posabivšhi gledašh is kri-
sha na solsno mater in shaloštniga
jogra, ino v' slednim dahnenju ka-
shešh ljubesnivo skerb, ki materi si-
na, sinu mater porozhišh. Vefeli se,
moja dušha! Jesufova mati je tudi
tvoja mati — in kaj ne samore taka
mati sa tvoje svelizhanje?

IV. Moj Bog, moj Bog, sakaj
si me sapušttil! To si govoril, Jesus,
v' dolinah bolezhin. Od Boga biti
sapuštten je nar britkejšhi, pa pra-
vizhna kasen tajistimu, ki Boga sa-
pušti. Tudi ta kasen si hotel terpe-
ti, de si skufil groso sapuštteniga od
Boga, in dobroto sopetsjedinjenja s'
Ozhetam. Zhe me nebo in semlja
sapuštita, bodem troshtarja na kri-
shu iskal.

V. Moj Jesus, posuštten si od
vrozhine in breskerven, ino hude
sheje se pertoshišh: pa ui ga, ki te-

bi da piti. Tvoje sveto meso in tvoja kri naj bota moje sledno vkrepilo na semlji!

VI. „Je dokonzhano“! Vesela, beseda, ki sjedini nebo in semljo! Dokonzhano je — tvoje terplenje, o Jesuf, tvoj namen, tvoje odrešenje zhloveshkiga rodu! Ako bi tudi jest mogel enkrat svesto rezhi: Dokonzhano je delo, ktero mi je Bog naloshil; dokonzhano je moje teshko, nevarno popotvanje na semlji; dokonzhan in smagan je boj sa vezhno shivljenje!

VII. „Ozhe, v' tvoje roke isrozhim svojo dusho“. O Jesuf, leta molitev je tvoja poslednja, je gotovi svishik tvojiga saupanja na Ozheta. S' molitvo si ti nastopil krisha pot, v' molitvi ti nagnesh glavo in vmerjesh. Odreshnik vse bolezhine pre-

magavšhi, daj mi gnado, de moja sledna beseda in molitev rezhe: **O** Jesuf, v' tvoje roke isrozhim svojo dusho! Amen.

(Maslnik hostjo lomijo in nje kosiz v' kelih spuštijo: ti se spomni, de je Kristuf vmerl, in njegova dusha v' predpekel stopila.)

M o l i t e v.

Moj Gospod in Bog! Kakor soluze polovizi semlje perjasno in mirno saide, in polovizi svitlobo in shivlenje pernese: Tako ti sapuštish leta svet, drugimu odreshenje osnanovat, ino sbranim vernim v' predpeklju oljko miru pernest. Mozh tvojiga terplenja naj vsim revnim dusham k' vkrepzhanju in vezhnimu pokoju tekne. Amen.

Mashnik sveto hostjo prelomijo.

Masník kószhek sv. hostje v' kelh spusté.

(Per „jagnje boshje“ misli, de so se Longinus in vezh drugih spreobernili.)

M o l i t e v.

O Gospod Jesus! Zhe glih tvoji sovrashniki terdovratno gluhi in slepi obstanejo per velikih zhudeshah, — kateri po zelimu svetu tebe Boga osnanujejo: Vender ajdovski stotnik je premagan skos tvojo zhudeshno smert, ino ves ganen klizhe: Resnizhno, leta zhlovek je bil pravizhen, je bil Sin boshji! Dokaj drugih sposnajo vmor Boga, grevno na persa terkajo in grehe objokavajo. Ah, de bi jest v' shivlenju ino na smertni postlji grehe obshaloval, in nobene bolezhine ne posnal, ko tebe rasshaliti! Amen.

Mafhnik trikrat na persi vdarijo.

(Masluik se obhajajo; ti se spomni Kristusoviga groba in sheli deleshen biti obhajila.)

M o l i t e v.

Sdaj si, o Jesus, po nadloshnimu shivlenju in britki smerti mir najdel v' grobu! Smert na sanizhovanimu Iesu je bila raframljiva; vender si od poboshnosti Joshefa zhashtitljivi grob dobil, de se besede preroka spolnijo: „Njegov grob bo zhashtitljiv“! Ako bi tudi jest novo in prijetno prebivalsthe v' svojemu serzu tebi perpraviti mogel, kaderkolj jest tvoje sveto meso in tvojo kri v' nar svetejsihimu sakramentu altarja prejmem! Kako hrepenim po letem boshjim kruhu shivlenja, po letem pitju nevmerjoshnosti? pa moja vest mi ozhita, de jih nisim vreden. Dusha sheli s' te-

Mašnik se obhajajo.

boj se sjediniti, pa moji grehi me od tebe pehajo. Vender vem, de dobre shelje dopolnifh in se najti puftifh temu, ki te ifhe. Ker nifim vreden, te v' sakramentu prijeti, se ti hozhem v' duhu blifhati, te na svoje ferze pritifniti, ino poln ljubesni in andohti rezhi: Moj Gospod in moj Bog! Is zeliga ferza obshalujem [vse svoje grehe, in ftudim vse, kar ti foverashifh. Bolj in bolj me fnashi od mojih grehov in njih nafledikov; daj mi gnado shiveti, kakor fi ti shivel, in tako se sjediniti s' teboj, katerimu le poboshnost in zhednost dopade! Poterdi moje refnizhno naprevsetje, in perpravi meni shenitno oblazhilo, de tukaj per tvoji misi fpodobno, in tamkaj pred tvojim oblizhjem vredno ftati samorem! Amen.

(Maslnik kelih brishejo, ti se spomni masanja Kristufoviga trupla.)

M o l i t e v.

O Jesuf, tebe so sovrashniki sovergli, prijatli po smerti she zhaslili, in tvoje sveto truplo poboshno masali! ti vsako djanje ljubesni s' posebnim dopadenjem gledash, kakor si masanje Marije pred smertjo dopadljivo gledal; ti vsaki dar, ki ti ga ljubesnipolno serze poda, she bolj pa serze daritelja zhislasth: dodeli men gnado, de svoje serze smirej zhisto hranim, in zelo shivljenje dober duh zhednosti imam. Amen.

(Maslnik po obhajilu molijo, ti se spomni Kristufoviga od smerti vstajenja.)

M o l i t e v.

Hvala tebi Jesuf, ki si od smerti

30. Mašnik poplaknilo vse mejo.

Mafhnik po obhajili na moſhki strani
molijo.

vstal, smert ino grob premagal! Pomagaj meni, grob greha sapustiti, novo shivljenje sazheti, vstajenja pravizhnih deleshen postati, ino k' zheshenju tvojiga svetiga imena veselo aleluja vredno prepevati! Amen.

(Maslnik se obernejo in reko: Bog s' vami! — ti se spomni Kristusoviga perkasila po smerti.)

M o l i t e v.

Zhaftitljivi Jesuf, ki si po vstajenju od smerti svoji ljubesnivi materi, in svojim uzhenzam zheshezhenno telo pokasal, ino njih s' prevelikim veseljem napolnil: daj mi gnado, da te enkrat v' tvojim velizhafstvu od oblizhja do oblizhja gledam! Amen.

Mashnik ljudstvo posdravijo.

(Maslnik sledno molitev molijo; ti se spomni, de je Jesus 40 dni per svojih uzhenzih obstal.)

M o l i t e v.

O Jesus, ki si ljubesen v' novimu nevmerjozhimu shivlenju, kakor si bil v' svojimu vmerjozhimu truplu: she shtirdefet dni obstanesh s' svojimi uzhenzami, govorish s' njimi od boshjiga kraljestva, od skrivnost svojiga noviga stvarjenja; jih postavish visharje svoje svete zerkve, de ona v' sim peklenkim mozhim soperstoji do konza sveta: Stori in ohrani do smerti me vredniga uda lete zerkve! Amen.

(Maslnik reko: Bog s' vami — ino — Maslna je vun! ti se spomni, de

Mafhnik sadne molitve opravljajo,

Jesuf v' prizhi svojih jogrov v' nebefa se je vsdignil.)

M o l i t e v.

O Jesuf, ki si venzhan kralj vezhniga kraljestva v' prizhi svojih jogrov v' nebefa shel, ino na desni Ozheta zheshen sedish: daj mi sanizhovati prasne igrazhe posvetniga blaga, se povsdigniti zhes rezhi preminljive, na tebe gledati, in k' vezhnimu nepremiinljivimu enkrat priti, in tukaj obstati. Amen.

(Maslnik ljudstvo blagoslavijo; ti se spomni, de je Kristuf jogram s. Duha poslal.)

M o l i t e v.

Moj dobrotljiv Jesuf, ki si svojim uzhenzam obljubljeniga svetiga Duha

Mašnik ljudstvo sadnih pozdravijo.

Mafhnik sv. krish storé, in sadni evangelj
bero, 7 *

poslal, jest se tebi sahvalem is zeliga serza, in te prosim, de moje zelo serze ozhristih od gresnih slast duhe in telefa; de tvoj sveti Duh vredno stanovanje najde, mene s' shlahnimi nebeshkimi darmi olipsha, in moj troshtar ostane! Amen.

Aldovanje s. Meshe.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, nebeshki Ozhe! sprejmi gnadjivo in milostljivo presveti ofer Meshe, k' zhasi svojiga imena in k' blagosti zeliga sveta. Kar je moja slabost in nepopolnomost v' andohti in zheshenju samudila: popravi po svoji neskonzhni dobroti skos saflushenje svojiga Sina, Jesusa Kristusa, ki s' teboj in svetim Duham eni Bog shivi in kraljuje do vekoma. Amen.

Spovdne Molitve.

Pred spovdjo.

Priklizovanje s. Duha.

O vedno vsmileni Ozhe! k' tebi povsdignem svoje ozhi, zhe glih nisim vreden te Ozheta klizati; ino te profim, de mi poshlesh svojiga s. Duha, ki rasvetli mojo pamet, de grehe sposnam, ino omezhi moje serze, de jih prav objokujem, in sa naprej, kar mi je mogoze, se jih varvam. Pridi s. Duh, nar boljshi dar nebeski, od Ozheta ljubescni do mene revniga, slepiga gresnika, in odpri moje ozhi, de jest vidim svoje smote, sposnam sleparije, in sgubljeno nar vekshi blago skos pokoro ishem in sopet najdem! Vtisni svojo luzh v' nar globokejski globozhine moje vesti in mojiga serza, de me ne slepi samoradost, ino mi ne sa-

krije skrivniga grešnika. Bad bi posnal svoj lastni obras, rad bi se vidil kakšniga ti me vidish; nize naj mi ne ostane sakritiga, kar sim nehvaleshnik pred tvojimi ozhmi grešil. Ti bodi luzh mojih ozhi, in zhistovaviz mojiga serza, ti ki shivish in kraljujesh s' Ozhetam in Sinam edini Bog, od vekoma do vekoma! Amen.

Popolnoma grevinga

p o

sprashovanju vesti.

O Bog, sam sebe sim sodil, sim svojo vest sprashoval in veliko hudobijo v' sebi najdel! Vender, kdo smem upati, de sim grešnika v' svojih nar skrivshi kotih spasil, in vse golufjivo djanje pregledal? Koljko hudobniga mi je ostalo sakrito? Ko-

ljko spazhenih misel tizhi v' globozhini mojiga serza, radovitno seme novih grehov? To pa, kar sim najdel, je dovolj, de svoj obras od framote sagrajnam, in v' gorezhi grevingi v' prah se pokopljem.

Joj, Gospod, tebe svojiga Boga, svir vsiga shivlenja sim sapustil! Jest sim si vodnake kopal, ki nimajo vode; jest sim se odvernel od tebe, mojiga Ozheta in pomozhnika, od nar shlahtnejshi in ljubesnjevshi dobrote, in sim se naklonil na stvari, ki so prah in pepel. Jest sim upal svelizhanje v' svojih grehib, in sim najdel vek in nadlogo. V' rasvujsdani prostosti sim se mislil frezhniga; in kok grosno nefrezhniga se sdaj vidim! Ne mogel bi upati odpuštenja, zhe bi ne vedel, de je milostljiv biti tvoje veselje, in odpustiti tvoja radoft. Ah Ozhe milosti, od-

puſti ſvojimu ſgravanimu otroku, zhe
 glih ime otroka ne ſafluſhim. Zhe
 bi jeſt bil ſgubil blago in premoſhe-
 nje, zhaſt in proſtoſt: bi bil ſgubo
 lahko terpel: pa jeſ ſim tebe ſvojiga
 Boga, nar vekſhi dobroto, in s' te-
 boj vſe ſhlahtno blago ſgubil. Sato
 pa dem na ſvoj obras in ſdihujem is-
 zeliga ſerza: Goſpod, glej mojo po-
 niſhano in ſterto duſho, in raſvedri
 ſvoj ozhetni obras zheſ mene vbo-
 giga greſhnika! Ti ſavolj mene s'
 ternjam kronan Odreſhenik, ne ſa-
 verſi neſveſtiga, ki oframoten in
 ſanizhan leſhi pri tvojih nogah! Ti
 ſi ſvoje ſhivljenje ſa me dal, jeſt ſim
 pa praſne, nizhvredne, ja gerde
 rezhi bolj zhiſlal, kakor tvojo ne-
 beſhko ljubesen. Kadar ſi ti meni
 dobro ſtoril, in ſvoje roke prot
 Ozhetu vsdignil, de ſe on mene
 vſmili: ſim jeſt nehvaleſhni ſvoje ro-

ke šoper tebe stegnel in ternjevo krono s'he bolj na tvojo sveto glavo natisnel. De sim nebesa sgubil in pekel saflushil je sklep pravize; de sim tebe, mogozhni Bog, rasshalil, je srok moje grevinge. Ko bi jest s' sgrevana pokorivka svoje serze zhes tvoje noge v' s'olsah mogel sliti, bi bil nar frezhnejshi zhlovek. Vender vem, zhe glih mati svojiga dojenzhika savershe, de ti sgrevaniga gres'hnika ne savershefh.

N a p r e v s e t j e.

O moj Bog, de bi jest mogel vse svoje grehe in hudobije satreti, al faj uro sbrifati, kjer sim revefh sazhel sapufhati pot tvojih sapoved! Savolj svoje nehvaleshnosti dam shivlenje, svoje dolge s' lastno kervjo rad poravnam. In ker tega v' re-

snizi nemorem, se jih bom vselej s'
 sgrevanim serzam spomnil, in svojo
 nesvesto dusho v' solsah kopal. O
 Gospod, ti ne pogerjesh ofrov in
 darov, satorej sterto serze tebi po-
 nishno pernesem! Leto vboshno, re-
 vno ino nizhvredno serze ti hozhem
 ofrati, in ga saklati s' vsm flastmi
 in shelami. Pred tvojim s. oblizhjem
 jest odpovem svetu, mesu in hudi-
 zhu; in tebi flushim s' dusho in te-
 lesam, sdaj in na vekomaj. Sa me
 s' ternjem kronan Svelizhar, stvar
 v' meni noviga zhloveka; vdihni meni
 svojiga dobriga duha, ino daj mi
 gnado, tebe tako ljubiti, de s' tvo-
 jimi Aposteljnami morem rezhi: No-
 bena rezh tega sveta me ne samore
 lozhiti od ljubesni do Jesusa Kristu-
 sa. Amen.

Sdihleji k' Mariji, boshji materi, k' Angeljami in vsm Svetnikam.

K' tebi, boshja mati, in zhišta diviza Marija, ješt pribeshim ino te profim po tvojim shaloftnim deleshu terplenja tvojiga Sina, de mojo slabo molitvo s' svojo profhnjo podpirash! Sprosi meni refnizhno grevingo, terdo naprevsetje, okritoferzhno spovd ino sadoftno, do konza stanovitno pokoro in poboljšhanje! Mnogim grefhnikam si she gnado odpufhanja, in refhenje od vezhne smerti skos tvoje materne profhnje sadobila. Tudi meni, nar nesrefzhnejshimu zhloveku bodi mati milosti, in dovoli mi britke sdihleja in solse, ki si jih per njegovim terpljenju in smerti, posebno per njegovim shpotljivim venzhanju tozbila, v'

dar sa moje grehe tvojimu nebeskiku Sinu perneſti. Vi trume svelizhanih duhov, posebno ti, moj svet angelj-varh, profite sa moje vezhno svelizhanje, ker jeſt niſim vreden proti Bogu ozhi povsdigniti, ino odvernite saflusheno pogublenje in jeſo boſhjo od mene vbogiga greſhnik! Vſi ſvetniki boſhji, posebno ti, ſveti Joſhef, ino vi, ſvete prizhe in deleſhniki terplenja in Jeſuſove ſmer-ti, ozhiſtite s' ſvojo proſhnjo moje ſerze od vſih maſeſhov greha; ſproſite mi odpuſhanje vſih zhaſnih in vezhnih kaſen, in po brumnimu ſhivlenju ſvezhno ſmert in vezhno svelizhanje! Amen.

Sadnizh rezi:

Moj s' ternjem kronan Jeſuſ!
glej, k' tebi perbeſhim, in ſe tebi

in tvojim namestniku na semlji spovem vsih svojih grehov. Posabi grešnika, ki te je togotil, ino osri se na revniga, ki tvojo milost klizhe! Skos tvojo ljubesen, ki je grešniške iskala, kakor dober pastir sgubljeno ovzo, spodbodén; skos tvojo milost, ki je sgrevaniga sprejela in mu odpustila spodboden, klizhem k' tebi: moj Ozhe! Sakaj ti si vsm, posebno grešnikam rekel: „Pridite vsi k' meni, jest val hozhem vkrepzhati; terkajte, in se bo vam odperlo“. Zhe si glih dolgo in dostokrat na moje serze sapstonj terkal, in mene k' poboljšhanju klizal: vender mi ne bosh enakomerno povernel, ne bosh svojiga ozhesa od mene odvernel; ino ne bosh obupniga v' nadlogah omagovati pustil. Dobrotljiv Jesuf, ne moresh satajiti svoje prijasno serze, ne moresh posabiti

svoje vezhne milosti! Pusti me slifhati gnadjivo besedo, s' ktero si nektero gresbno dusbo is blata pogublenja potegnel, ino k' nebesbki radosti povsdignel, besedo: Vstani, moj otrok, tvoji grehi so ti odpufheni! Amen.

Po spovdi.

Sapopadik svete spovdi.

V' leto sveto spovd pervsamem vse prejsbne spovdi, zbe bi katera savolj mankljive grevinge in naprevsetja, alj savolj opufhenih, gresbnih okoljsbhin samogla biti neveljavna. Tudi pervsamem vse vedne ino nevedne, sposnane ino nesposnane, posabljene, lastne in ptuje, lohke in smertne grehe, s' vsm nepopolnomofti in napzhnosti, in to od tajistiga zhasa, kjer sm sazbel greh sposna-

vati, dobro in slabo lozhiti. Vse, kar sim hudiga storil, naj bo v' mi-
 flih, besedah, v' djanju, alj pa v'
 opufhenju dolshnosti; — vse, kar ne
 dopade svetimu boshjimu ozhefu,
 pervsamem v' leto spovd s' terdnim
 naprejevsetjem, raj od framote vmre-
 ti, kakor vedno in premifhljeno greh
 samolzhati. O Jefuf, popravi, kar
 mi je v' fposnanju, grevingi in po-
 polnomofti mankalo, vredno prijeti
 leta f. sakrament; popravi in dopol-
 ni ti is neismerjeniga saklada svoji-
 ga saflushenja, ino pusti leta sgre-
 vana spovd, kakor en dushezhi ofer
 do prestola tvoje milofti se vsdigniti.
 Amen.

Po opravilu pokore.

Moj s' ternjem kronan Jefuf,
 sdaj loshej fopem, in sdi se mi, de

moja dušha na novo shivi! Gnadljivo in milostljivo vsemi leto mojo spovd, pokoro in sadoštenje sa greh! Dobro vem, de naloshena pokora ni v' stanu sadoštiti tvojimu velizhaštvu, ktero sim jest s' mnogmi in smertnimi grehami rasshalil. Vem tudi, de ena fama folsa grevinge veliko vagma na tehtavnizi tvoje milosti, in de si edini profhnji nesvestiga hlapza defet jesarov talentov odpustil. Ako bi bil ti pogerval moje zhasno premoshenje, ozhitno pokoro v' shakelnu in pepelu, neprenehavno molitvo in zhuvanje: bi jest bil klizal: Gospod, ti si milostljiv s' svojim nesvestim blapzam! Te gnade jest nisim vreden. Ker pa tako malo pogervash, naj ti leto malo dopade, odrazhun tajistiga, kar sim sklenil, rado voljen in premagan od tvoje velikodushnosti, tebi dati, zhe me tvoja

gnada podpira. Snano mi je, de vse zhloveshke spokorne dela nizh ne veljajo na vagi svete pravize, zhe jih ne oplodish s' roso svoje gnade ti, o Jesus, osnovavz vezhnih sa-flushkov! Sa tega voljo jest ne baham s' svojimi revnimi spokornimi delami, in tebe prosim, de nekaj majhniga, kar morem in hozhem storiti, vsamesh v' mnoštvo tajistiga, kar si sam storil sa gresnike; ino de leto podash nebeskim Ozhetu v' dar sadostenja skos proshnje svoje svete matere. Amen.

Obhajilne molitve.

Pred svetim obhajilam.

Ponishnost.

O Jesus, jest se tebi blisham, kakor bolnik svojim sdravitelju, kakor

berazh Gospodu nebes in semlje; jest se podstopim k' tebi priti ves nesnashen in gresnik. Angelji in Varhangelji sakrivajo obras pred tvojim velizhastvam, ino ti she gresne zhloveke k' svoji misi klizhesh. Res le bolniki potrebujejo sdravitelja, ino ti si na svet dolj stopil gresnike vabit, ne pravizhne. Toljko bolj se hozhem ponishati, koljko manj vreden sim tvoje gnade. Vse moje slabosti in nepake, moje siromashtvo in nagost pred tebe poloshim, ti milostljiv prijatel gresnikov! ino sposnam v' prizhi tebe in vsih Angeljov, de sim bolj nehvaleshen in nesvest, kakor Judesh, ker sim tebe toljkokrat v' svetim sakramentu prijel, in toljkokrat sopet isdal.

V e r a.

O Jesus, jest verovam, de glih

tajisti, ki si na krishu sa me vmerl, si tudi v' tem svetim sakramentu s' dusho in telesam, Bog in zhlovek prizhejzh. Jest verovam, de v' letem sakramentu tvoje pravo meso in tvojo pravo kri prejmem, sakaj sam si rekel: Moje meso je resnizhno shpisha, in moja kri je resnizhno pijazha. Zhe glih zhudeshe tvoje milosti s' svojim umam ne sapopadem, in leta nebeshka skrivnost je previfoka sa zhloveshki um: vender sim terdne vere, in moje preprizhanje, ktero is tvojih besed isvira, je terdnejshi, kakor bi bilo prizhovanje moje dushe. Gospod, moj Bog, jest verovam na tebe!

U p a n j e.

Milostljiv Bog, na tebi stoji vse

moje upanje! Vse dobrote od tebe upam, sakaj ti si mene ljubil, pred ko sim bil; ti si mene prenesel, ker sim gresnik bil; ti si sa menoj hodil, kjer sim jest beshal pred teboj. Sdaj, ker nizm ne shelim, ko vezhno per tebe biti, in skos pokoro sim se s' teboj spravil; koga mi morefh odrezhi? Glej, otrok sim zerkve, ki si jo ti s' svojo kervjo sidal, ino s' pezhatam svojiga f. Duha sapezhatil, in taki otrok povsdignem svoje ozhi k' tebi, ki si meni boljshi komati, ino mi vezh dash, kakor obljubish; in kteriga darovi so bres mere in konza. Ti si skerbel sa moje svelizhanje pred, kakor sim samogel te profiti; ino sdaj, ker svoje roke proti tebi povsdigujem, kako bi ti mogel meni svojo pomozh odtegniti? Jest tebi upam, ino nizm nemore moje upanje omajati.

L j u b e s e n .

Preljubesnjev Jesus, ti si vmerl is ljubezni do mene, in ljubesen je perva sapoved, ki si jo meni dal! Joj! alj je bilo potreba take sapovdi? Alj nisi sam vse ljubezni vreden? Kaj hozhem ljubiti, zhe ne tebe? Ta je nar vekshi gnada, de tebe smem ljubiti, in leto gnado si ti po svoji nefkonzhni dobroti sapoved imenoval. Gospod, jest skopnem, zhe pogledam v' globozhino tvoje milosti! Satorej te hozhem ljubiti is zeliga serza, is zele dushe; jest te hozhem ljubiti, kolkor zhloveshko serze te ljubiti samore. Ino, ker nisim v' stanu te ljubiti, kakor saflushish, hozhem vneti svojo ljubesen na gorezhi ljubezni tvojih Angeljov in prijatlov; nozhem drugiga sheleti, kakor ljubesen do tebe, tukaj in tam-

kaj in na vekomaj. Trefem se, ker se spomnim svojih dosdajnih pregreskov, ino nekterih majhenih skušnjav, ktere so me kmalo v' greh sapeljale: Vender vem, de ti iskrizo ne vgasneš, in tvojo mozh slabim rad ponudiš. Sato hitim v' tvoje roke, in ishem vkrepzhalo na tvojih perših, is katerih je ljubi uzhenz rassel; jest ti odprem svoje serze k' vednimu prebivališu.

Gredejozh k' boshji misi moli:

Poskakuj moja dušha, sakaj Bog te je k' svoji misi povabil; gospod hlapza, mogozhni kralj pušhavenškiga popotnika! Ah, kdo sim jest, komur se taka zhašt godi? Kje je shenitno oblazhilo, de vredno stopim pred svojiga Gospoda? Snano mi je vender, o moj s' ternjem kronan Jesus, de ti, zhe imenitni tvoje po-

vabljenje sanizhujajo, krulove in shvedraſte k' ſvojim kofilu klizheſh. Tedaj ſe veſelim ſvoje vboshnoſti, de ſe bode tvoja miloſt nad menoſj raſflavila. Vaſ, venzhane prijatle mojiga Boga, ſoſebno tebe nar ſve-tejſhi mater Jeſuſa, vabim ſpremni-ke k' velkim goſtovanju ſvojiga Goſpoda! S' ſvetlobo vaſhe ſvetoſti tu-di mene nevredniga nekoliko obſi-jajte, in perſtopite mojimu uboſhtvu in ſiromaſhtvu!

Maſhnik kaſhejo ſ. hoſtjo.

Glej, jagnje boſhje, ki odjemlje grehe ſveta! O Goſpod, jeſt niſim vreden, de greſh v' moje greſhno ſerze, ampak rezi le beſedo, bo osdravljena moja duſha. Moja vera na tebe, vezhna reſniza! je terdna; moje upanje na tebe, neſkonzhna dobrota! je nevmaſljivo; moja ljube-

sen do tebe, preljubesnivi Ozha!
je serzhna in shiva. Moj Bog in
moj dobrotnik, jest sim tvoj, tebe
ljubim in zhastim na vekomaj! Amen.

Pri svetim Obhajilu.

O Jesuf, Sin boshji, vsmili se
mene! Daj mi gledati v' veri tvoje
velizhaftvo, preumeti v' upanju tvoje
obljube, pokusiti v' ljubezni tvoje
sladkosti! Dufha moja, hvali Gospo-
da in zhahti njegovo sveto ime!

Po Obhajilu.

Najdel sim ga, kteriga ljubi mo-
ja dufha; hozhem ga svesto dersha-
ti, in nikdar vezh opustiti. Moja du-
fha povikshuje Gospoda, in moj duh
vriska v' Bogn, mojim Svelizharju;
sakaj on Vfigamogozhni je velike
rezhi meni storil. Hotel bi sdaj s'
Simonam v' miru vmreti, o Bog! sa-

kaj moje ozhi so Svelizharja vidile. Hvala Bogu Ozhetu, ino Sinu, ino f. Duhu, kakor je bila od sazhetka, sdaj in vselej, ino na vezhne zhase! Amen.

Sveti Angelji in svelizhani Nebelzhani, zhudite se, sakaj Bog je velik zhudesh storil, zhudesh milosti nad revnim gresnikam, per kterim se je vgoshtaril. Moja dusha je polna zhasti in hvale dobrimu in milostljivimu Bogu.

Bodi zheshen Bog moje dushe, moja tolashba, moje vkrepilo in moje edino poshelenje! Zhemu sta mi nebo in semlja, zhe tebe nimam? Zhe pa tebe imam, ne zhislam neba in semlje. Ti si moj del na vekomaj! Amen.

Moli tri Ozhenashe, Zheslene Marije in Vero.

Devetdnevna andoht

vprizho

boshje s' ternjem kronane svete glave.

Pervi dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je gnad.

Leta podoba mi kashe oblizhje mojiga Odreshenika, ker je na oljski gori kervavi pot potil. (Tvoje misli, besede in djanja daruj kervavopotnim oblizhju svojiga Odreshenika.) Kdo pa je ta, kogar kervavopotno oblizhje se mi kashe v' leti gnadjivi podobi? On je moj vfigamogozhni

Bog, moj milostljiv Odrešhenik, moj skerbni Ozhe. Tedaj mi on samore pomagati v' vsaki potrebi, ker mu ne manka ne mozhi, ne volje. On skerbni Ozhe vse moje potrebe posna, ino ve moje nadloge pred, ko mu jih toshim. Sato bom per vsih svojih nadloshnostih k' njemu pribeshal, ino od mogozhniga in vsmiljeniga pomozhnika vselej nar boljshi upal. Boshji Sin je, komur je Ozhe vso oblast v' nebesih in na semljidal; torej je on mogozhni kralj, komur vse stvarjene rezhi morajo flushiti; ki po svoji volji vse visha, ki tepe in sdravi, vmori in oshivi, ki persanese in obsodi. — Jesus je, ki je snani greshnizi grehe odpustil, in jo je zlo sagovarjal per bresferzhnih ljudeh. Saj vem, de on greh sovra-shi, greshnike pomilva, prijasno jih poduzhi, sdihleja in solse grevinge

jim obudi; vem de on samore rezhi:
 Vstani moj otrok, tvoji grehi so ti
 odpushteni! Saupanja poln se mu bo-
 dem blishal, in njegovi prijasni
 obras, ko otrok ozhetoviga, bodem
 gledal. Ta je Kristuf, ki je v' la-
 zhni pufhavi vezh jesarov ljudi s'
 malimi kruhami nafitil; ki je bolne
 osdravil, shalofstne tolashil, nedol-
 shne obvaroval; ki je fromakam po-
 magal. On, ki je tolikerim poma-
 gal, tudi meni samore pomagati, in
 nikdar ne bom dvomil na njegovo
 pomozh. S' otrozhjim upanjem se
 tedaj blisham leti gnadljivi podobi
 mi naklonit Vfigamogozhniga, Milost-
 ljiviga, sa me Skerbniga, in dosezh
 njegovo pomagljivo roko.

Kaj pa hozhem profiti? Pervizh
 ga prosim sa gnado, de bi ga mogel
 pristojno moliti, in to devetdnevno
 andoht k' njegovi zhafti dokonzhati.

Drugizh ga prosim sa odpušhanje
 mojih grehov, in sa njegovo možno
 pomozh, de nizhvezh ne gresnim, in
 svoje malopridne navade, posebno J.
 J. szhafama iskoreninim. Tretjizh
 bom profil sa trosht in pomozh v'
 svojih zhasnih skerbih, ino zhetertizh
 sa frezhno smert.

Kako pa hozhem svojo molitvo
 napraviti, de bo Bogu dopadljiva?
 Narpoprej bom danes per sazhetku
 andohti svojo vest skos resnizhno
 spovd ozhistil, in si stan gnade per-
 dobil, in sa naprej pred vsako mo-
 litvo popolnomo grevingo zhes svoje
 grehe obudil. Potlej si bom Jesusa,
 Sina boshjiga skos vero, upanje in
 ljubesen per molitvah tako shivo mi-
 flil, kakor de bi ga s' ozhmi ref vi-
 dil. Na to visho se bom tudi ras-
 misljljene in rasgojsdane molitve ter-
 dno varoval. Tretjizh bom fleherni

dan drugo skrivnost njegoviga terpenja in smerti premišloval, temu svoje misli, besede in dejanja ofral, in lete po duhu premišlovanja verštil. Zhetertizh bom sebe in svojo molitvo njegovi sveti volji isdal. Posebno pak terdno sklenem:

Per pred- in popoldanski andoh-
ti prizhijozh biti, zhe bo le mogo-
zhe. Proste ure, vender bres de bi dru-
ge dolshnosti samudil, alj bom v'
zerkvi pred gnadjivo podobo, alj
pred enakshino doma molitvi in an-
dohtljivim branju in premišlovanju
terpenja Jesufa posvetil. Sa tega
voljo hozhem:

Posebno danes, in kar bo mogo-
zhe, zelih devet dni, vsaki nepotreb-
ni drushbi se ogniti.

M o l i t e v.

O kervavopotni, shalostni in fle-
polni Jesus! Od kod ti pride ta

grenka ura? Neisrezhena shalost in smertna britkost te obdajeta, in kervavi pot potish ti, ki si malj poprej nebeshki mir in veselje v' serzu imel. Od kod je ta nagelna, strashna pre-memba? Jojmene, sodna ura je per-tekla, ino ti si se obloshil s' greha-mi zeliga sveta, in se dash v' dar nebeshki pravizi, kakor bi bil sam dolshnik!

Shalost, britkost in kervavi pot, lete teshke nasledbe in kasne greha, so te na tla vergle. Jest sim sadolshil, kar je tebe sadelo; sakaj greshniku, ki je vezhno dobroto blasnoval, kaj mu gre drugiga, ka-kor shalost? Kaj predersnimu, ki se vsdigne soper svojiga stvarnika in gosпода drugiga, kakor britkost in kervavi pot? Jest sim dolge kopizhil, ti si pa plazhilo na se vsel. Vezhna dobrota, kako se smem upati pred

tvoje nebeshko oblizhje stopiti? Alj se ne bojim, de mene nehvaleshniga in nesvestiga tvoj serd satare? Ako bi ti bil po zhloveshkim, jest bi se nikdar ne upal milo te pogledati, in le eno gnado te profiti: Pak tebi mashovanje ni suano, in tvoje ljubesnivo oko oblubi gnado in milost preprofijozhimu pred, ko svoje shuabla odpre.

Tvoja mozh, milost in ozhetovska fkerbuost so po zeli natori, v' nebu in na semlji rifane s' velkimi vezhnimi zherkami, ktere vsako oko brati, ktere tudi otrok sastopiti samore. Satorej jest na kolena padem pred leto tvojo gnadjivo podobo, ktera je nektero solсно oko posushila, nektero shalostuo ferze vkrepzhala in polajshala; in te po kervavimu potu svojiga obrasa prosim sa gnado:

1.) de te popolnoma ljubiti, v'

poboshnim duhu moliti, in danes sa-
zheto andaht k' tvoji zhafti, in k'
mojim svelizhanju dokonzhati sa-
morem:

2.) de mi dodelish, moje grehe
ferzhno obshalovati, flehernimu miku
in skufhnjavi po kristjanski stanovit-
nosti se vpirati, malopridnemu steso v'
moje serze pregaditi, in to mojo
spazhljivo navado J. J. popolnoma
rasmeti;

3.) Leto svojo proshujo J. J. te-
bi s' otroshkim saupanjem predlo-
shim. Pomagaj mi, o Jesus, zhe le
k' tvoji zhafti flushi, in k' mojim
svelizhanju pelja!

4.) Daj mi tudi mirno sadno uro,
ti Jesus! ki si smert skufil in prema-
gal, de potarjen skos tvoje svete sa-
kramente tudi premagam strahoto in
britkost in fleherniga sovrashnika mo-

je dušhe, in vmerijozh glavo položim v' tvoje narožbje, in dušho izrozhim tvojim rokam. Leto te prošim vfigamogozhni, milostljivi in preškerbni Jesuf! vender vse tvojimu boshjimu velenju isdam. Ne moja, ampak tvoja volja naj se sgoti! Ne pušti me bres trošhta in pomozhi se lozhiti od tvojiga svetiga oblizhja, ki s' Ozhetam v' edinosti s. Duha pravi Bog šbivish in kraljuješh od vekoma do vekoma. Amen.

Drugi dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je ljubeshni.

Podoba mi kashhe obras Svelizharja, kterimu je predersni hlapez višhiga duhovnika Anasa shlafernizo dal. (Tepenimu oblizhju svojiga

Odreshenika daruj misli, besede in djanje tega dneva.) Kdo pa je leta, zhigar oblizhje predersni hlapez je shpotljivo vdaril? Boshji Sin je, ki je nedolshen sa me dolshnika velik dolg hotel plazhati. Jest sim greshil, on pa hozhe terpeti; greh je od mene isviral, in kasen njega sadene. — Boshji Sin je, ki se tepsti radovoljno pusti, od mene vezhne shibe odverniti. Jest sim sapovedi prelomil, on pa pokoro dela. In sakaj tako? Kdo ga k' temu sili? Alj si je is tega aldovanja kak dobizhik solvestil? Alj more kaj perdobiti tajisti, ki sam dajaviz nizh ne sgubi? Morebiti je od mojiga reshjenja mno-shenje svoje popolnomosti iskal? Zhe kralj velizhastvo mnoshi, ker potep-taniga zherya od smerti reshi? Alj more bolj srezhen biti tajisti, is zhi-

gar ozhi se bliskajo sraki nebes? Nikdar! Vse to mi ne kashe vsrok dobrotljiviga darovanja mojiga Svelizharja; pravi srok moram v' njegovimu serzu iskati, in tukaj ne najdem nizh, ko ljubesen — nar zhištejshi, svetejshi in bresobrestno ljubesen.

Nebeshka praviza je sklenila, de jest greshnik moram vmreti, — in sfer vezhne smerti vmret. Sakaj pervima zhlovekama je Bog tako shugal, zhe bošta nepokorna, ino nespremenljiva sapoved svetiga Boga je terjala vezhno smert nepokorfhnje. Moja ofoda in vezhna kasen bi tedaj mogla biti vezhno odlozhenje od boshjiga oblizhja, in pogublenje bres otetja. Ker pa nebeshka pravizhnost ta strafhna sodba je sklenila, se je milost vsdignila in rekla: Jest hozhem v' dolino veka, k' sgu-

bljenim zhloveshkim rodu stopiti, hozhem njih dolsbne pisma brati in s' svojo kervjo isbrifati. Moja dusha, al posnash Marije Sina is Nazareta? Al posnash mosha bolezhin, ki so ga preroki osnanili? Ja, ti ga posnash ljubesnjiviga Jesufa, ki je savolj tebe zhlovek postal, de bi mogel sa tebe terpeti.

Glej, on je vidil tvoje siromashstvo, in de ne bosh pogubljena, je na se vsel vse, kar je pravizhnost od tebe tirjala. Torej se ni branil, savolj tebe biti preganjan, saframovan in martran. Tvoja nadloga ga gine, satorej voljno preterpi shlafernizo, ktero mu saroblen sholnir safadi. Ljubesen ga je k' temu gnala, in kaj pogerva sa to? Nizh, ko sopetljubesen. Ino kdor ljubi, skos sheli ljubljeni rezhi se blishati, torej tudi jest nozhem perloshnosti samuditi,

vsaki dan per sveti Mefhi, per boshji
 besedi, in posebno letih devet dni
 per obrasu gnad moliti. Kdor ljubi,
 leta prijasnost ljubzhika zhes vse ze-
 ni; sato hozhem tudi jest guado in
 prijasnost svojiga Boga bolj ljubiti,
 kakor vse posvetno blago. In zhe
 sim jih skos smertni greh sgubil, jih
 hozhem nasaj dobiti skos otroshko
 proshujo in sgrevano spovd. Kdor
 ljubi, leta ljubzhiku zelo serze da-
 ruje: satorej vse stvar, meni she
 tako vshlahtne al vprijasue, vse po-
 svetno blago, kako je zhasht, bo-
 gastyo, vashnost, in karkolj ljubes-
 njiviga se najde, hozhem neskonzhno
 manj shtimati, kakor svojiga Boga;
 ino nozhem zlo nobeniga malika v'
 mojim serzu terpeti. Kdor ljubi, le-
 ta na vsaki mig svojiga ljubzhika
 zhuje, in je skos perpravljen mu
 kaj veseliga storiti: tako tudi jest

hozhem se ves vdati svojim Bogu, s' vso telesno in dušno mozhjo njemu flushiti, povsot njegovo zhašt rasfhirati in skerbeti, de njegovo sveto ime bode zhefheno.

Kako pa bom te namembe ispe-
ljal? Pervizh me ne sme nizh, ne vrozhina, ne merslota; ne mehkušnost mesa, ne stud in nejevoljnost duha; ne sladošt, ne drushba od boshje flushbe ino pridige odverniti. Drugizh se hozhem storjeniga smertniga greha o prvi nedeli al prasniku spovedati, in v' svetim sakramentu pomozh soper ta greh iskati. Tretjizh hozhem vse meni drago, tudi svojo nar ljubshi rezh J. J. svojim Bogu v' dar prinešti; in is ljubesni do njega nobene sgube ne bom obshaloval. Zhetertizh ne bom pogeroyal in ljubil nizh, kar ljubesnjevimu Bogu ne dopade. Petizh se

tovarštvu in prijasnosti vsih ljudi rajšhi odpovem, ko svojiga Boga rasshaliti; satorej si terdno sklénem: Ne samo svojih, ampak kar je mogozhe, tudi ptujih grehov se varvati.

P e r p o m o z h k i .

Veliko grehov bom overal, zhe nezhište in neposhtene besede saterem; ker podloshne kregam, moje glihe ljudi opominjam, mogozhne na druge pogovore umno peljam, alj skos shalofstno vtihnenje jih opomnim njih smote; ker od nevarnih s-hodov odsvetovam, in zhe to ne isda, hudubijo osnanim temu, ki ji more ventati.

M o l i t e v .

O preljubi Jesus! ti velkoferzhni

prijatelj in dobrotnik ljudi; ti ne sa-
 nizhujesh malopridni, grešni rod
 temuzh ti ga objamešh, kakor naf-
 le boshja ljubesen objeti samore, ino
 se nashiga brata imenujesh. Kako
 ti morem povrazhovati tvojo ljube-
 sen, jest, ki le tvojo jeso saflushim?
 Joj, kok slabo sim se dosdaj trudil
 ljubesen s' ljubesnjo poverniti? Alj
 nisim veliko vezh saframvo na sa-
 framvo tebi nakladal, greh na greh
 kupil? Prezej, ko sim te rasshalil,
 bi me bil lahko savergel od svojiga
 oblizhja: ampak ti si rajshi jesar
 shlaferniz od mene dobil, kakor me-
 ne savolj ene fame po saflushenju
 kasnoval. Jest nehvaleshen moram
 oframoten obstati, de moje serze je
 vse hranilo, pa ljubesni do tebe ne.
 Sa naprej mora biti drugazh; nebo
 in semlja sta mi tega vprizho: Jest
 te hozhem ljubiti, o Jesus! bolj lju-

biti, ko vse druge rezhi! Jest te hozhem v' tvojih zerkvah iskati, hozhem svoje roke proti tebi povsdigovati, po tvoji gnadi hrepeneti, ino mene s' vsm, kar imam in sim, tebi isrozhiti. In zhe moje serze omedluje, ga ogrej s' svojo ljubesnjo ti, ki od smerti k' shivlenju obudish, in ledene serza v' serafinskim ognju vnemash. Ne odtegni mi svoje gnade, sakaj tebe prav ljubiti, niso dovolj sladke besede pred tvojim oblizhjem, slasti obzhutljeji, tvoje ime na shnablih; nikdar! sakaj to storijo tudi bedaleshi in hinavzi. Tvoje sapovedi hozhem dershati, sakaj le taki tebe ljubijo; ino ker tebi ne morem lastovitue postreshbe storiti, jo bom blishnjimu storil, ker si sam rekel: Kar nar manjshimu mojih bratov storite, to ste meni storili. To ljubesen v' meni sbudi, gmiraj in

ohrani, de me skos smert in grob
 k' tvojim nebeskim oblizhujū pelja,
 ti ki shivish in kraljujesh s' Ozhetam
 v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma
 do vekoma. Amen.

Tretji dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je kasueniga greha.

Vidim obras svojiga Svelizharja,
 ofkrunen od bizhanja. (Danaf ofruj
 svoje misli, besede in djanje bizha-
 nimu Kristusu.) Kdo je pa leta, kte-
 riga ogledujem v' ti podobi? kteriga
 kri nevsniljeno bizhanje preljiva? ki
 od bolezhin omaguje ino na tla pa-
 de? Kdo je, in koga je pregresshil?
 Joj, tajisti je, komur Angelji „tri-
 kratsvet“ pojejo; in njegova pregre-
 ha je: neskonzhna ljubesen in milost.

„Sin boshji je, ki svoje zhifto sveto telo bizhanju isda, in ga pusti ras-mefariti od rabelskih rok, preštati pokoro, ktero sim jest saflushil po radosti in sladnosti, po jesi in kri-vizhnosti. Jojmene! rabeljui ga bi-zhajo in bizhajo, in boshji terpinz neprenehama omadluje. Njegova kri dere na semljo is vsih shil. O vezh-ni Ozhe nebeshki, alj je sad greha takshen? Svoj guuf greha si ozhitno pokasal od sazhetka sveta, ker si strafhne sodbe dershal zhes mesta in deshele, ja zhes zeli svet.

Pa jest nespremishljen nisim na to porajtal, in sim komej veroval na tvojo sveto pravizhnost, ktera greh ni sdajzi kasnila. S' unim norzami sim sam per sebi rekel: Greshil sim, pa me nizh hudiga ni sadelo. Sdaj pak, o sveti Ozhe, na tvojim edinim Sinu vidim, kar tvoji groshnji nisim

verjel; vidim kako greh studish, ker si ljubzhika svojiga serza tako grosno karal. Zhe se taka na selenim lefu godi, kaj se bo suhimu godilo? To-rej beshi, greh, sin hudizha! Vezhno molzhi ti lashniviz od sazhetka! Ti obetash blagost, in dash bizhanje; ti oblubish veselje in shivljenje, in per-nesesh vek in vezhno smert! Nikdar vezh nozhem verjeti tvojimi sapeljivimi besedami; nikdar vezh prelistu tvojih sleparji se vdati! Kashi mi smiraj svojo podobo, ti sa me bizhan Jesus! In kader sladost s' vsim svojim mikami me oblesuje, tvojim sapovedim se posmehuje, in meni od vshitka prepovedaniga sadu srezho in svelizhanje obeta: tedaj naj mi tvoje smesarjeno sveto telo ozhitno pokashe, de greh, ki raj obeta, pa pekel da, je lashniviz kakor njegov ozhe, kateri ni obstal v' resnizi. Bolj

se bom greha ogibal, kakor vsakiga drugiga slega, in tudi vsake skušnjave in perlošnosti k' grehu; sakaj kdor nevarnost ljubi, se v' nevarnosti sgubi. Slehernost, ki me je dosdaj savodila; slehernostnanje, ktero mi je bilo nevarno; slehernost drushbo, v' kateri sim svojo vest ranoval; slehernost nepravizhno blago, ktero me je mikalo: — vse hozhem v' ti prizhi od sebe odvernit. Sakaj ti moj Jesuf, si sam rekel: Zhe te tvoje oko pohujsha, isruj ga, ino versi ga prezhi! in kaj hafne zhloveku, zhe zeli svet perdobu, na svoji dushi pa shkodo terpi?

Kako pa bom leta naklep ispejljal? Pervizh hozhem per tebi, o Bog, pomozhi iskati, in v' otroshki pohlevnosti is svojiga serza k' tebi govoriti. Drugizh hozhem mojiga ljubiga Svelizharja vsaki dan per

sveti Mesſhi proſiti, de me od nevarnoſti greha obvarje, in v' potrebnih ſkufhnjavah podpira. Tretjizh bom leto alj drugo andoht ſato namenil, de mi Bog pomaga moje greſhne nagibe vkrotiti in iskoreniniti. Zhetertizh hozhem ſvoje meſo ſkos poſt in vsdershanje, ſvojo lakomnoſt in ſamopridnoſt ſkos pogoſto milodarovanje moriti, in ſe posebno tajiſtih zhednoſti vaditi, ktere ſo ſoperne mojim ſlabim navadam; tudi hozhem v' podpiro tega persadevanja preſve-to mater boſhjo, mojiga ſvetiga Angeljvarha, in druge v' teh zhednoſtih preberhke Svetnike ſa izgled in proſhniko ſvoliti. Petizh bom ſmiraj na ſvojiga vſigaprizhejozhiga Boga miſlil in ſhivel, kakor pred njegovim oblizhjem. Sadnizh nikdar ne bom poſabil ſlednih ſhtir rezhi, kterim ſe vſak dan bolj bliſham, in ka-

derkolj hiſho ſapuſtim, ſe bom s' ſhegnano vodo poſhkrofil in ſi miſlil, de notrejuo ozhiſtenje mi je poſebno potrebno. Sdaj ſi terduo naprevsamem:

Sleherni dan eno greſhno navado obvojskovati.

Perpomozhke

Soper lete navade bodem per ſvoji-
mu ſpovduiku iſkal, in vezhkrat zhes
dan v' ſerzu ponavljal.

M o l i t e v.

O milovredno oblizhje mojiga Jeſusa! Nizh ne vidim od tebe, kakor rasmefarenje, ktero ſo moji grehi napravili. Zhe bi glih doſdaj velikost, mnoshizo in kaſnjivoſt ſvojih napak in pregreh ne bil zhiſlal: mi

tukaj tvoje oblizhje rasodene, koliko sim gresnil in kasne vreden postal. Sleherna rana tvojiga svetiga shivota, sleherna kaplja kervi, ktera se is tvojiga svetiga obrasa zedi, mi osnanuje moje pregrehe in velke dolge. Jest sim gresnil; ti bosh tepu! Ah Gospod Jesus! alj she morem tebe pogledati, ker me vera uzhi: Kar na tvojim Svelizharju vidish, to je tvoj greh storil! In kokrat sim ponavljal leto strashno delo? Alj pa ni v' novizh gresniti, tebe v' novizh bizhati? tvoje svete rane rasodreti? In jest sim tvoje rane tako terdoserzhno rasoderl? sim savolj smerdljive slasti, in kratkiga veselja roke tvojih rabeljnov k' novim bizhanju podbujal? Ne morem in nesmen se isgovarjati. Zbe bi se isgovarjal, vest moja bi me mogla to-

shiti in obsoditi. Nikdar se nozhem sakrivati, ampak ponishati in sgrevano rezhi, de sim jest vsrok strahnih marter; de nisim vreden moje ozhi proti tebi povsdigniti. Sa tega voljo sim shalosten, in sim sa terdno fklenil, greh preklinjati, ino svir take nefrezhe na vekomaj studiti.

O Jesus, ki si sa me terpel in kri peljil; daj in ohrani v' meni vezhno gnushenje greha, neskonzhno obshalovanje moje nesvestoti, ino ljubesen takih pomozhkov, ki me k' poboljshanju peljajo! Reshi in shgi v' temu shivlenju, kolikor hozhesh; s' ognjam nebeshke shibe dokonzhaj vse, kar je v' meni malpridniga: Le svoje guade mi ne odrezi, de ne sabredem v' nove grehe; le svojiga duha mi ne vsemi popolnoma, de mi bosh v' vezhnosti persanesel, in se meni frezhnimu gledati bosh pustil,

ki shivish in kraljujesh s' Bogam
Ozhetam v' edinosti s. Duha, Bog od
vekoma do vekoma. Amen.

Zheterti dan.

Zhiga je ta podoba?
Podoba je pokore.

Podoba mi kashe ozhesa, ki sta
Petra, persegolomniga jogra milo-
stljivo pogledala. (Danef ofruj svoje
misli, besede in dela milostljivimu po-
gledu Jesufa.) Kdo pa je leta, ki
ga gledam v' ti podobi gnadjivi?
On je Sin boshji, ki je prishel iskat
in reshit, kar je bilo pogubljeniga;
klizat greshnike, ne pravizhne. To-
rej sim tudi jest greschnik, kteriga
On ishe, sim tudi eden poklizanih.
Veseli se moja dusha, ker tebe Je-

suf ishe, in On, ki te ishe, te po imenu klizhe! Ali se pa nisi predelezh od Njega lozhila? Ali ni shtevilo tvojih greh preveliko? Beshi Boga nevredni dvom! Ki je profeshni besedi deset jesarov talentov odpustil; ki je ozbitni vlazhugi, ktera je v' svoji nezhisti flasti kugo in pogubo trofila, savolj grevinge, poni-shnosti in ljubesni tolike in tako mnoge grehe odpustil; ki je po zelim svetu osnanil: Zhe so tvoji grehi ruzdezhni ko shkeralat, bojo vender beli, kakor sneg: Leta ne bo omagal v' vsmilenju savolj mnoshize tvojih pre-greh. Zhe tvoji grehi so posebne hudobije in ostudnosti, vender ne obupaj. Peter je svojimu boshjimu mojstru glasno persegal: Zhe glih vsi te sapuste, vender jest tebe ne sapustim; „jest grem s' teboj v' jezho in smert“. In ta Peter — skalni

mosh, se je per prvi besedi babe omahoval, se je trefel in je padel; teshko rasshalen, nesvesto satajen mojster pak ni se mashaival; milo pogleda svojiga uzhenza, in ga je na noge postavil s' boshjo mozhjo svoje gnade. Morebiti de je sa tebe she preposno? Nikdar ne obupaj, ampak glej, de tam na Golgati na desni strani Gospoda vbijaviz vifi, in na pragu vezhnosti gnado najde. Té prizhi alj ti nista sadofti? Verovaj in upaj! Kmalo bodesh vidil velizhastvo boshje, ktero se osnanuje v' pomilostenju greshnika. Greschnik, ki grehe sposna, se posebno perku-pi boshji milofti, in ko bi bilo mogozhe bres greha, moj Svelizhar bi sopet vmerl sa greshnike.

Jesuf vidi moje nadloge, on posna globozhino, v' ktero sim se pogresnil, on flifhi glas greshnika vpi-

jozhiga do njega is globozhine. Gotovo me bo vflifhal! Sato je svoje roke na krishu rastegnel, de bi greslhniko objel. Al samo mene nozhe pogledati, ampak pogubiti hozhe bres pomozhi in otetja? Nikdar! Zhe bi me bil gotovo savergel, bi ne bil tako persaneslhljivo na moje poboljshanje zhakal; bi ne bil s' radovoljno gnado v' meni obudil shelé poboljshanja. Jest pak zhutin v' meni boshji podbud k' pokori; najdem zhal in perloshnost pokoro delati, in tako sdravje dushno dosezhi, kakorshino Bog slehernimu osdravljivimu dati hozhe. Alj she morem dvomiti in njemu ne saupati? Ta greh, al bi ne bil vezhi od vsih drugih?

Kaj pa terja pokora od mene? Joj, kok malo jih sastopi, in kako malo jest sam sim dosdaj sastopil, koga sapopade ta kratka, pa teshka

beseda! Nikdar vezh ne bodem be-
 bašto mislil, de grehov se spovedati,
 majzokino vsdihati, al nektere hitre
 folse is makuženiga serza tozbiti, in
 nevadno molitvo ropotati: — se pra-
 vi, pokoro storiti. Sdaj pa hozhem
 posnemati tajistiga, kteriga je Bog
 sam poterdil, in vsim ljudem v' is-
 gled postavil. Peter naj me uzhi,
 kaj se pravi pokoro delati, sadobiti
 odpufhanje grehov. Peter je gre-
 shil, in je greh grenko objokoval.
 Tako tudi jest hozhem jokati, ne
 famo sdaj, ampak zeli zhas svojiga
 shivljenja folse prelijati: In ker nji-
 mam gnade Petru enak biti, hozhem
 vender darovati sgrevaniga in sterti-
 ga duha svojimu Bogu. Peter ni
 sakrival svojiga greha, ampak ga
 sposnal pred Bogam, in v' objoka-
 nim ozhesu je vsak zhlovek sgreva-
 no serze spokornika vidil. Tudi jest

ne bom svoje grehe perkrival, ne isgovarjal, ne olepotival. — Ah, kako škodljiva je golufna fram, ktera slabo vest popolnoma satopi! Grestiti in spovdi grehov se framovati je pol pota do obupanja, al do predersnosti. Ljubi Svelizhar je zhloveshki slabosti tako milostljivo perstopil, de greshnikam skos roke greshnikov svojo gnado deli, in skos greshne usta greshnike soditi pusti.

Jest se spovem svojih grehov mashniku, ki je sam grehu podvershen; ki sam posna vse zhloveshke slabosti; ki si je sam boshje sodbe svest, ki sam boshjo milost klizhe, in k' tem je poklizan, de mojih grehov stisko sposna, moje rane sdravi, me tolashi, spokoji, in sgubljeno ovzo v' ovzhak dobriga pastirja nasaj pelja. Al bi se pomishloval, skrito rano svojiga shivota sdravitelju poka-

sati, od kteriga vem, de mi sna pomagati? In jest bi se framoval al bal dufhne bolesni kasati, ktere satajene nevarnejshi in zlo smertne postanejo? kasati mashniku, ki po boshjih in zhleveshkih sapovedih je dolshan zhisto molzhati? Greshiti je gerdo, al grehov se spovedati je lepo. Sgrevano sposnanje greha bo Petru, sposnanje preganjanja Kristjanov Pavlu, svoje malopridnosti Diomasu; in sgrevana spovd mojih grehov bo meni k' vezhni zhashti teknila. Leto pa al je she sadofti? Nikdar! Peter je sapustil mesto greha, je sapustil drushbo greshnikov, in se je lozhil od obedveh. Tako tudi jest moram in hozhem ogibati se nevarnosti in perloshnosti k' grehu; sapustiti vprizhi greshno drushbo, in obernti herbet mestu greha, kakor gorezhi Sodomu, in nizvezh nasaj

pogledati. Vse to pa s'he ni sadoſti k' pokori. Peter ſe je ſam kaſnoval ſavolj ſtorjeniga greha, je bil ſdaj bolj poniſhen, je ſvojiga Goſpoda bolj ſerzhno ljubil ko poprej, in ſe je popolnoma iſdal njegovim rokam. Tako tudi jeſt hozhem tepſti ſtariga greſhnika, voljno ſpoſnati ſe ſledniga vſih ljudi, in nar vekſhiga vſih greſhnikov, in tako ſpoſnan biti; jeſt ne bodem vezh ſvojim naprevſetju in ſvoji mozhi, ampak boſhji gnadi ſaupal; jeſt bodem mojiga Boga, ki veliko odpuſti, veliko ljubil, de na vpraſhanje Jeſufa morem rezhi s' Petram: Goſpod, ſaj ti veſh, de te ljubim!

Hozhem tedaj 1.) iſkati modriga, dovedniga in pobošniga ſpovdnika; 2.) vſak dan pred ſpanjem obuditi popolnomo grevingo; 3.) v' terdim ſtrahu derſhati ſvoje truplo, in ga moriti

s' postam in odterganjem, ker mu zlo poshteno veselje odrezhem; 4.) opraviti svojo molitvo s' posebno andohtjo in klezhé; 5.) sa odpuhanje profiti, ktere sim rasshalil; in 6.) skos zelo shivljenje se spomniti svojih grehov s' sgrevanim serzam. Sdaj si pa naprevsamem:

V' tednu dan pokore svoliti in ga zeli zhas svojiga shivljenja svesto obhajati. K' dopolnenju tega naprevsetja bodem:

Vezhkrat zhes dan popoluomo grevingo obudil, in eno imenovanih spokornih del svesto opravil.

M o l i t e v.

O rasveseljiv, mili obras mojiga Jesusa! Ti si svojiga jogra pogledal in njegovo serze je plavalo v' sol-sah; tvoj pogled je sadel serze

Magdalene, in ona se je vergla k' tvojim nogami; ti si oko povsdignil na figovo drevo, in omezhen in pognadeu gresnik je is njega stopil. Kako mozh ima tvoje boshje oblizhje! Kolikokrat vender sim jest tebe pogledal bres britkosti, bres vshale, bres solsa zhes svoje grehe? Kako terdo mora biti serze, ki ga tvoje oko ne omezhi? Kako strashna mora biti temnota, ki jo shar tvoji-ga obrasa ne samore rasvetliti? Zhe zhlovek v' tvoje oko gledati, pa tudi grehu in hudobiji flushiti samore, je on bolj terdovraten, ko se more misliti in isrezhi. Ta malopridnik sim jest bil. Prizho tebe, pred tvojim ozhmi sim gresnil, in sim gerdo satajil fledni obzhutlej framote in strahu. Joj, kakshine kasne sim jest saflushil pri tvoji pravizhnosti! Jest sim tvoje gnade savergel; se nisim

pezhal sa tvoje obljuje; jest sim ras-
shalil tvojiga s. Duha, in sim se so-
perstavil tvojim svelizhezhim obudam.
Jest sim v' svojim vpornim serzu re-
kel: Nak, jest nozhem nositi jarem
Gospoda! Jest sim beshal, zhe si me
iskal; jest sim se isgovarjal in tebi
herbet kasal; jest sim se poboshnosti
posmehoval, jo sanizhoval, ko moje
pogublenje; sa njo hoditi, me je bi-
lo fram, in sim se bahal, biti nehva-
leshen. Svojo pot sim hodil po mi-
ku moje slasti in moje ofhabnosti.

O moj Bog, kaj me sdaj zhaka,
ko trepet in lastno sanizhovanje?
Ref, sam sebe bi ne mogel terpeti,
zhe bi ne vidil toliko velikih, po-
gnadlovanih gresnikov, ki so prizhe
tvoje milosti.

O milostljiv Jesus! Kako dobro-
tljiv si ti? Hudobija zhlovekov sna
biti velika, pa tvoja ozbinska dobro-

ta je she vezhi. Tedaj je ref, de imash sa mene she smiraj saklade gnad in poterpeshljivosti, sa mene vbogiga gresnika, ki sim tolikrat tvojo kri s' nogami teptal? Ti she nisi vpeshal mene zhakati, ti Bog persaneshljivosti in poterpeshljivosti, ki ne kasnuje prehmalo! ti nozhesh to glinjeno posodo, ktero so tvoje roke obrasile, rastreti: Leta tvoja persaneshljivost mene gane. Ah, al bom jest vezhno malopridnik, ker si ti tako dobrotljiv? Nikdar, moj Gospod! premishlovanje tvoje persaneshljivosti mi da pogum in shivljenje. Nizh vezh ne morem soperstati temu, ki mi slabo s' dobrim povrazhuje. Jest preklinjam tudi nar manshi vpornost; nobene, nobene nozhem biti deleshen! Vse bom poteptal, kar moje darovanje mudi.

Tedaj ne „jutro“ kakor malo-

duschnik pravi, ki poboljšhanja se ogiba. Danes, danes! Sakaj zhaš mojiga shivlenja je prekratik, toliko sgublenih let perdobiti. S' Savlam rezhem: Gospod, kaj hozhešh, de storim? In meni se sdi, de odgovorish: Jest pogerjem tvojo ljubesen! Ljubi in delaj, kar ti dopade; zhe refnizhno ljubish, ne bošh delal, kar me rasshali; ampak mi bošh daroval flasti spazheniga mesa in ofhabnost oflepljene dushe; zeli svet ti bo nezhimern in prasen; ti bodesh shelel bit sanizhovan, de jest v' tebi vse veljam. Moja volja je, de to storish!

O Gospod, kako bom pa mogel to storiti? Velik pozhetik preseshe zhloveshko mozh. Sopot te flishim v' serzu rezhi: Malovernik! al ne vesh, de jest svojo mozh v' flabih ozhitam, in de leta, ki meni upa, samore hribe prestavljati? Torej ti,

sazhetnik mojiga svelizhanja, mnoshi saupanje v' meni, in daj mi mojih grehov se spokoriti k' zhaſti tvojiga ſ. imena, in mojo nesveſto duſho kopati v' ſolsah; ino ne puſti me odnehati od pokore, dokler me ne poklizheſh is te greſhne doline v' kraľjeſtvo ſvetlobe in svelizhanja. Amen.

Peti dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je miru.

Podoba mi kaſhe s' ternjem kronano glavo mojiga Svelizharja. (Daneſ daruj tvoje miſli, beſede in dela na zhaſt bolezhno kronaniga Kriſtuſa.) Kdo je leta, kteriga gledam v' ti podobi? Sin boſhji je, ofer greha, porok miru, pomožnik pri ſvojim Ozhetu. On je sadoſtil ſa greh,

je potolashil možno rasshaleniga Ozheta, in ga spravil s' gresnikam. Nebo in semlja sta se sopet sjedini-la. De bi tudi moj dolg bi bil poplazhan, in jest bil pershtet otrokam vtolasheniga Ozheta! Al ne obupaj prestrahena dusha! Jesus je sa vse terpel, tudi sa tebe; sa vse je v' shivlenju in v' smerti molil, tudi sa tebe; sa vse je svojiga Ozheta profil; sa vse glavo na krishu nagnil; sa vse svojo kri prelil, tedaj tudi sa tebe. O nesapopadljivo zhudo vezhne modrosti! Boshji sopernik sim bil, in sim po Jesusu boshji perjatel postal; flushnik hudizha, sim sdaj boshji otrok; sim bil sarisan v' knigi pogublenja, in glej! Jesus me je verbizha nebes postavil. Boshji Angeli in vse stvarj semlje so me sovrashile, in Jesus je to sovrashtvo konzhal,

je mir napravil med Bogam in menoj, je moj dolg poplazhal, in mojo kasen odvsel.

Ponovilo se je vse v' nebesih in na semlji. — Kdo me pa tega sagotovi? Nekdaj je Bog mavrizo, snamnje mira, po nebu rastegnel in seleno mladika oljke v' golobovim kljunu je paterpeshljivim pravizhnim v' barki osnanila, de se je voda potopa vlegla, in megleno nebo jesniga Boga se rasvedrilo. She lepshi snamnje odpuhanja svojiga Boga imam v' ternjevi kroni svojiga boshjiga Svelizharja. Leta krona, katero so ljudje k' bolezhinami martri in kervi perpravljali, je nevidejozha roka boshja pledla, osnovati serzhni sakon med menoj in Bogam. Ta krona je bila perbita na glavo mojiga Odreshenika v' spomin opravljeniga sadoftenja, v' snamnje mojiga

vezhniga mira. Kolikorkrat leto krono pogledam, tolikorkrat gledam odperte nebefa, gledam vtolasheno ferze boshjiga Ozheta. Ah, kako lepo se sjedini sazhetik Jesufoviga zhasniga shivlenja s' njegovim konzam! Mir so osnanoi vali Angelji per njegovim rojdstvu; mir osnanuje krona per njegovi smerti. Kdo je frezhnejshi od mene? Sdaj smem s' otroshkim saupanjem pogledati proti nebu in s' radoftnim ferzam klizati: Aba, ljubi Ozhe! — Kaj pa jest moram storiti? Ker ta mir s' bodezhim ternjem je bil poterjen, in s' kervjo Boga-zhloveka je bil podpisan: moram sato vezhno hvaleshen biti, in se truditi ga ohraniti. Ker je Jesuf sa mene se saporozhil: moram jest vse dopolniti, kar je on Ozhetu same obljudil. Kader sim perjatel

boshji, hozhem samo Bogu svest biti, in rajshi zelim svetu, ko njemu se sameriti. Ker sim otrok boshji, mi mora na gnadi mojiga Ozheta vse biti leshezhe. Ker sim verbizh nebes, morajo vse moje misli in shele, vse moje besede in djanja tje se obrazhati, kjer je moja verbslina, namrezh tje, kjer Kristus sedi na desni Ozheta.

Kako bom pa to dosegel? Naj svet lashnjive vodbe uzhi, in pod hinavskim videsam strup nejevere sakriva, in um in serze spride: Jest pak ne bom veroval videsu; hozhem pomishljiv in opasljiv biti, in per vseh dvomih sveta s' svojim spovdnikam se posvetovati. Zhe me svet k' veselju in slasti vabi, hozhem nar poprej pomisliti, al morem veselja vshivati bres ozhitanja moje vesti,

bres sgube dušhniga pokoja? Jest hozhem sapeljivi radoſti, pred ko jo pokuſim, biſtro v' obras pogledati. Zhe mi ſvet ſrezho, zhaſt, vgodnoſt, bogaſtvo in imenitnoſt po krivih potih ponuja: ſe hozhem raj vſiga odpovedati, in ſrezho, zhaſt, vgodnoſt in bogaſtvo in vſe, kar ſvet ima in dati ſamore, rajſhi ko gnado ſvojiga Boga ſgubiti. Zhe me ſvet s' ſvojimi mnogimi opravilami hozhe od Boga odverniti: bodem pred vſakim opravilam vpraſhal: Al me ti k' ſvelizhanju, al od ſvelizhanja peleſh? in hozhem vſako opravilo v' boſbjim imenu in v' dobri namembi ſazheti. Kaj velja, de mi ſvet iſgled drugih kaſhe, in me s' mreſho poſnemanja ſaplede? Torej hozhem vſakbart pomifliti, ako je ſhivlenje drugih po kriſtjanſkih ſapovedih. Sakaj, ne po iſgledu ljudi,

ampak po sapovedih evangelja bodem enkrat sojen. Naj trume drugih po sširoki od Boga prekleti zheſti ſe baſhejo, jeſt ſe ne bom ſa njim gonil; in zhe glih eniga ſamiga na voſki zeſti pobošnosti vidim, bom tega ſamiga ſpremljaval. De to ſpeljam, ſi naprevsamem: Per vſakdajni vezherni molitvi ſvojo veſt ſpraſhati, in pomisliti, kje ſim pretezheni dan hodi? ſ' kterimi perſhonami ſim govoril? ktere dela ſim opravil? al ſim bolji al ſlabej poſtal?

M o l i t e v.

O kronana glava mojiga Sveli-zharja! Kako tolashbo najdem v' ternju, ktero je prebodlo tvojo ſ. glavvo? kako ſrezho v' ſhpizah, ktere ſeſhejo do moſhganov? Kako guado mi deli krona, ktero ſo tebi hudo-

voljni sholnerji na glavo safadli? Ti si kronan sa visliga mafhnika noviga sakona, kronan v' dar sadoftenja, kronan sa poroka in pomozhnika med Bogam in ljudem. Tvoja krona mi prizhuje sadoftenje sa grehe; tvoja krona mi oblubi odpufhanje Ozheta; tvoja krona mi ohrani mir, ki si ga storil med Bogam in ljudem. Ti pa nifi bil sadovoljen, sovrashtvo satreti; ampak jest sim mogel tudi perjatel postati, tvoj in tvojiga Ozheta. Ni ti bilo sadost, mene perjatla imenovati; ampak postavil si me otroka boshjiga, in ker sim boshji otrok, bodem tudi verbizh tvojiga kraljestva, in tvoj soverbizh. Ta je bila miru savesa, ktero si ti s' svojo kervjo osnoval, in s' svojo kervjo podpisal.

O frezhna prememba rezhi! Hlapez greha in pogublenja je postal perjatel in otrok boshji, verbizh ne-

bes, brat in soverbizh Jesufa Kristufa, Sina boshjiga! Posvetijozha gnada boshja, pezhat isvoljenja mora biti moj nar vezhi saklad na semlji; saklad, kteriga hozhem pridnejshi varovati, ko jedrize svojiga ozhefa. Tvoje perjateljstvo, o Jesuf! bode moje edino in nar blagrostno vefelje, in v' tvoji drushbi bode moje dusha nebes pokufla, in sapa vezhniga shivlenja pila.

Svelizhanje, ktero si meni perdobil, — shlahtna verbshina, ktero si mi tamkej perpravil, bode sladka, vefela rezh vsih mojih misel, besedi in del. To je moje naprevsetje, ktero pred tvojim svetim oblizhjem storim, in s' svojo kervjo sapezhatim.

Vender jest flabi zhlovek, kako morem tok teshke obljube delati?

Kako bi jest bres tvoje gnade mogel dopolniti, kar bres tvoje gnade naprevseti si ne morem? Torej, per-jatel! te profim, ne odtegni mi svoje mozhne gnade; jest, tvoj otrok te profim, obvarvaj me v' vsih nevar-nostih in skufshujavah; jest soverbizh te profim, ne pusti me sgubiti, kar si mi s' kervjo perkupil! Ne dovoli, de me svet golufa, meso drashi, hudizh sapelja: ampak daj mi ohra-niti tvoj napravljen mir do konza shivlenja! Amen.

Shefti dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je bolezhin.

Podoba mi kashe sasmehljivo op-ljuvan obras mojiga Svelizharja. (Da-nes daruj svoje misli, besede in dja-

nje k' zhaſti ſaſmehovaniga Kriſtufa.)
 Kdo pa je, kteriga v' ti podobi ogle-
 dujem? Boshji Sin je, ki je perſhel
 terpet na ſvet. Tudi jeſt ſim ſtvar-
 jen k' terplenju; ſakaj ſe pertoshim?
 Boshji Sin je, ki je voljno grenki
 kelih od ſvojiga Ozheta prijel. Tudi
 moje terplenje od te roke pride,
 kako ſmem godernjati ſoper Boga?
 Boshji Sin je, ki po grenkim ter-
 plenju naſaj v' nebefa je ſhel. Al
 ſmem ſe jeſt pertoshiti bodezhiga
 ternja, kteriga na poti najdem? On
 je zhlovek bolezhin; in kako nepo-
 terpeſhljiv ſim ſavolj bolniga uda?
 kako nejevoljen ſavolj majhine bo-
 lezhine? kako oſtre beſede nepo-
 terpeſhljivoſti, merzhnoſti in nedo-
 voljnoſti morajo demazhi ſatorej po-
 flufhati? Al s' komu perjaſno govo-
 rim, in ſvoje jezhanje konzham? —
 On je moſh bolezhin: Njegova gla-

va je s' ternami prebodena, ozhi so satekle, liza rastergane: resnizhno ni podoba zhloveshkiga obrasa. Kaj bi jest sazhel, zhe bi bil tako ras-mefarjen? Kako bi se kifal, zhe bi mi en sami tern v' glavo sabijali? On je zhlovek bolezhin, ki tudi v' serzi terpi.

V' obras se mu posmehujejo, on pa molzhi. Kaj bi jest v' takim stanu sazhel? Saplujejo in preklinjajo ga, on pa svojih ust ne odpre. Kaj? al bi jest takshino pfovanje tudi tako mirno in tiho terpel? Kaj sim dos-daj storil per manjshih nedlogah? Morebiti sim jest shlahtnejshi od nje-ga? od Sina boshjiga, ki me je po svoji gnadi is sanizhljiviga prahu k' shlahtnejshimu bitji poklizal? Morebiti de on, Bog vezh terpeti samo-re? Kaj? al ne terpi po zhloveshkim, in terplenje zhuti ko jest? Al pa ni

dolshen svoje poshtenje ohraniti? To isrozhi svojimu nebeshkimu Ozhetu, in isgovarja, kar more, sebi storjeno saframvo. Saframvo sa saframvo, bolezhino sa bolezhino mirno, voljno in tiho prenese do konza terplenja, in ne kashe svoje mozhi, on, ki v' perstih svet dershi. Kdo so pa, od kterih se puhti psovati in muzhiti? Zhloveki so, is praha vstarjeni, ki shive od danes do jutur; stvarni so njegovih rok; ljudje so, kterim je dobro storil, pred kterih ozhmi je on boshjo modrost, nebeshko dobroto in neisrezheno mozh v' besedi in djanji rasgrinjat.

Od takshnih se puhti tako psovati! Kako je moralo to mojiga Odreshenika sbofiti? Satorej govori prerok v' njegovim imenu: Bres vsroka so mene sovrashili. Morebiti, de se je samo svet soper njega vsdignel?

Al ga ni tudi njegovi Ozhe sapustil? Kako more vezhni Ozhe svojiga preljubiga Sina le kdaj sapustiti? Sapustiti tega, nad katerim je od sazhetka svoje dopadajenje imal? Pak presvetim zhlovestvu mojiga Svelizharja se je vender to sdelo; sapusheniga se je mislil, sato je is globozhine svoje dushe klizal: Moj Bog, sakaj si ti mene sapustil? Tolko terpi Jesuf sa nafhe dushe, in per tem terplenji on vidi neshtevilne dushe, sa ktere svoje terplenje in svoja smert ne bo nizu sdala: Ref je on mosh belezhin! Zhe tega bolezhin polniga mosha gledam, kako hozhem isgovarjati svoj strah terplenja, svojo nejevoljnost v' terplenji, svoje zhutljivstvo terplenja? Joj, sim morebiti is tajistih, savolj katerih vezhniga pogublenja je moj vmerijozhi Svelizhar vsdihoval? Tega ne! nik-

dar se ne bom terplenja ogibal, nikdar kraljeve poti proti nebesam se plashil. Terpeti hozhem, pa kaj? Vse, kar mi bo ljubi Bog poslal. Zhe je bolesen? Ta je koriftno sdravilo sa dusho, in Bog je nar modrejsh sdravitel bolnikov. Zhe je smert starshov, otrók, al sguba mojiga premoshenja, shivesha? Jest hozhem s' Jobam rezhi: Gospod mi je to dal, Gospod mi je to vsel; Gospodovo ime bodi zhesheho! Kteri mi je to vsel, samore mi sopet dati; Bog zhloveka v' bresen pelja, in zhe mu je koriftno, ga sopet pelja is bresna. Zhe terpim nehvaleshnost in preganjanje? Mojim boshjim Svelizharju se je enaka godila, in uzhenz mora biti vesel, zhe ga hujshi ne sadene, ko njegovga mojstra.

In zhe sim nekriven ene smote, sim kriven mnogih drugih. Al ter-

pim, ker sim sapušhen od vsih? Dobro vem, od kod to sapušhenje pride, in kam pelja. To je boshja skufhnja sa dušho, ktero hozhe rešhiti; zherna megla je, ktera kmalo sgine, in jasni obras neba v' novi svetlobi pokashe. Kaj pa potlej, ko bi se vse mozhi nature soper mene vsdignile, in vsi ljudje zhes mene padli? Vsi so pleve, ki jih boshja sapa v' miki raspihne. Do tlé ino ne dalje! se bere v' bukvah mozhniga vladanja boshjiga. Tukaj naj se sdrobi togota tvojih valov! Vse je podlošno boshji oblasti; in sa nobeni kup mi nisa predrage nebefa.

Kaj pa mi je pozheti, de ne opešham v' takih viharjih? S' boshjo gnado si bom perdobil boshjo ljubesen; sakaj ljubesen je poterpljiva, in poterpeš vse premaga. Bog je vfigamogozhni pomozhuik, bliso vfa-

kim terpinzu, in perpravljen pomagati. Njega bom na pomožh klizal, kakor ga je klizal moj Odrefhenik: Ne moja volja, ampak tvoja naj se sgoti! Bog le kasnuje svoje ljube otroke. Tedaj ga bom hvalil sa vsaktero kasen; bom poljubil roko kasnejozhiga Ozheta; bom vsrok kasni v' svojim serzi iskal; kader pregreho najdem, se bom blishal duhovni sodnizi, in bom ponovil saveso prijasnosti s' mojim Bogam. Vezhkrat tudi bom po isgledu mnogih svetnikov poshelil britkosti in terplenja, in s' svetim Avgufhtinam govoril: Tukaj shgi, tukaj reshi; le v' vezhnosti persanesi! — v' frezhi bodem s' f. Franzhishkam rekel: Gospod, sadošti je! moj Bog, ti dasi prevezh! Vse, veselje in terplenje, grenke in sladke ure hozhem darovati kronani glavi svojiga Odrefhe-

nika, in po njegovim britkim kronanji ga profiti sa gnado poterplenja v' nadlogah, in umnosti v' frezhi. Pri saframvi in krivizi bom molzhal, kakor je tudi on molzhal; in zhe v' nagli jesi nespodobno besedo isrezhem, koj se bom sam kasnil te pregrehe. Posebno si naprevsamem:

Vsim odpuštiti, ki so me rasshalili, in hudo, ker je mogožhe, s' dobrim prezej poverniti. K' ti namembi hozhem:

Po vsaki rasshalitvi, in kolikorkrat se nje spomnim sa moje shalnikke Ozhenash moliti.

M o l i t e v.

O sveta, krivava, s' ternjem kronana glava mojiga Svelizharja! kje je bolezhina tvoji enaka? Strah mo-

jo duſho opade, kader te gledam v' nar vezhi britkoſti, in v' nar gerſhi ſaſramvi. Kako vender vſe, karkolj je ſhaloſtniga ſa telo in duſho, ſe vkup baſhe in na tebe ſili? Tukej hudobija, ktera ti v' obras pljuje, tamkej kervoſerdnoſt, ktera peſti ſtiſka te biti; tukej ſaſramva in ſanizhovanje, tamkej hudobno preklinovanje, ktero ognuſi tempel boſhji. Kako vſak rabelj ſe veſeli ſnajditi novih muk, in tajiſti ſe ſa nar boljſhiga ſhteje, ki tebe nar hujſhi martra? Angeli nebeſhki, pokrite ſvoje ozhi, ſakaj vzhlovezhen boſhji. Sin ni vezh zhloveku enak. Ah kakſhina velikoſerzhnoſt je v' ſtanu take terplenja perneſti? Nobeni zhlovek ne ſamore tega terplenja ſapopati, in ti bres konza terpiſh, in beſede ne toſhiſh. Tvoj Ozhe te je ſapuſtil, ljudje ſo te po ſhvinſkim pre-

ganjali, preklinjali, psovali, in sdaj ti viših med nebam in semljo, in svoj neisrezhen ošmesarjen obras, obras vezhniga obzhudenja, spofhtvanja in zheshenja obernešh zhes veliki svet. O moj boshji Svelizhar, naj bom vreden, s' teboj terpeti, in tvoje saframve, britkošti, tvojih bolezhin in ran deleshen postati! Voljno bi vse prenešel, in nase vsel, karkolj zhloveshka hudobija snajti, in meni navaliti samore. Pak ješh sim slabotni zhlovek, nagel v' jesi in mašhovanji, in she lešhim, preden se padza savem. Zhe ješh po tvoji sveti volji v' take okoljštave pridem, in od sopernih ljudi to al uno prenešti moram: podpiraj me, o Jesus! s' svojo 'mozšno gnado, de ješh saframovan, drugih ne saframujem, preklinjan ne preklinjam; de se ne

mašhujem nad rasshalovavzam, ampak de po tvoji poterpeshljivosti serdu svojih sovrashnikov krotkost povernem; njuh preklinjanji molitvo, njuh hudodelstvu dela ljubeshni povernem. Daj mi v' pogledu tvoje s'ternjem kronane glave terplenja ljubiti, terplenja se uzhati, terplenja se blagrovati: dokler ti leto zhasno terplenje ne prevernesh v' vezhno veselje! Amen.

Sedmi dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je ponishnosti.

Podoba mi kashe obras mojiga Svelizharja, ki ga je Pilatush Judam ozhitno kasal. (Danesh daruj svoje misli, besede in djanje k' zhashti Jesusoviga ozhitanja.) Kdo pa je, kte-

riga jest v' ti podobi gledam? Boshji Sin je, ki mi je isgled ponishnosti sapustil, in mene k' posnemanji povabil. Boshji Sin je, kterimu ni bilo sadofti, de ga je velki Judovski sbor smerti vredniga isrekel, in ajdovski, deshelski oblastnik k' smerti obfodil: Ozhitno in pred sbranim ljudstvam se je obfod na smert moral osnaniti.

V' letim boshjim ozhitanji svojiga Svelizharja kaj vidim drugiga, ko nar globokejslhi ponishnost? Ponishnost kashe vse svoje shivljenje od jasl do krisha; kako se moram framovati, zhe se temu Bog-zhloveku le en malo blisham? Rojen je bil v' hlevu, prebivalshu nespametne shivine: Kako siromashtvo! Meni je bilo bolji rojstveno mesto: al se smem tega bahati, ker sim prah in pepel? — Postavi obrese se je, kakor gre-

šhnik podvergel, zhe glih greha ni posnal; in jest, de bi mi tudi zel svet bil ponuden, al se smem sapovedim svojiga Boga in njega zerkve v' ofhabni samoradoſti odtegovati? Koliko viſhi stojim med ljudmi, toliko vezh se moram ponishati. — On se ni pomishloval se pezhati s' mutarjami in grefhnikami, tudi s' nar bolj dolshljivimi ljudmi, ino jesti s' njimi; jest pa, ker sim sam grefhnik, kako se podſtopim, druge sanizhovati? Vſakteri stoji al pade svojimu Gospodu. Zhe jest stojim, stojim po gnadi boſhji, in nikdar ne smem sanizhovati padlivza.

Jesuf je pred svojimi jogrami na tla pokleknel, in jim je tudi noge vmival: jest pa al smem ljudi malozhiſlati, kteri v' ozheh ſveta malo veljajo? Alj ni Kristuf sa vse vmerl! al ni vse med shlahtnike povsdiguel

s' boshjo mozhjo? Zhes malo zhasa, in kralji in podloshni, bogatinzi in sromaki bodo si enaki: sakaj Bog ne zhisla imenitosti perfhone.

Jesuf se je pustil od Herodesha sa norza imeti, on ki je vezhna modrost, ki vsakiga zhloveka, ker na svet pride, rasvitli; jest pa se hozhem bahati svoje umnosti in rozhnosti? al se togotiti, zhe me bedakam pershtevajo, ker sim resnizhno bedak v' mnogih rezheh? — Jesuf terst v' roki nese, saframljivo snamnje perlasteniga kraljestva; al se smem jest hvaliti nagodne prednosti pred drugim? al se smem v' oshabni samoradosti sibati, zhe se drugi pred menoj perklanjajo, in trepetajozhi mojnih sapoved zhakajo? Vfigamogozhni migne, in vse zhasi in zhasne snamnja mi odpadejo, kakor vihar vse liste drevja odpishe; in ki se sdaj

pred menoj tresejo, mi snajo biti
strašni pred boshjim sodnim stolam.

Jesuf je svojim jogram rekel:
Kdor je val nar vezhi, naj se obna-
sha, ko nar manjšhi! Jesuf stoji pred
polkam rasmesarjen, vel kervavi in
ranjen, podoba revšhine: jest pa se
podstopim povsdigovati oshabno gla-
vo? jest ki bi moral od framote
vmreti, zhe skrivne rane moje dushe
ozhitno bi se kasale? — Zhe se Je-
suf bolj ponishuje, so njegovi sovrash-
niki bolj predersni in oshabni, in v'
svojim zhertenji upijejo: Krishaj ga!
Kaj bo svet pri moji ponishnosti re-
kel? Naj rezhe, kar se mu sdi; svet
ne posna nebesške hzheri, satorej,
zhe me svet sanizhuje, se jest vese-
lim; zhe me stiskuje, jest povsdignem
svoje ozhi proti Bogu.

Kaj pa ponishnost sapopade? Moj
Odreshenik mi je isgled dal, kteri-

ga posnemati me uzhi. On, ki je vishi ko sapovedi, se je podvergel sapovedim. Kaj? al mi bo moj podloshnik vkasoval? Tega Jesus ne terja od mene, ampak le, de se jest njegovim, in njegove zerkve sapovedim ponishno podvershem, in leto tudi hozhem storiti. S' gresniki se je rad pogovarjal, se je s' njimi pezhhal, kakor bi bil eden od njih. Kaj pa? ali se bom jest s' ozhitnimi gresniki pajdashil? Tega Jesus ne terja od mene, ampak le, de jest gresnikov ne sovrashim in preganjam, temuzh poterpeshljivo prenesem, in jih na vse vishe refhiti poskusham. To tudi hozhem storiti.

Jesus se je perklonil k' nogam svojih jogrov; kaka ponishnost! Ali tudi jest moram poklekniti pred vsakiga zhloveka? Tega on ne terja od mene, ampak le uzhi, de vsakimu

kolikor je mogoče, dobra storim; in de se ne framujem, tudi nar manjšimu, prijasnosti skasati. Jesus je isdavza poljubil, al moram tudi jest svoje sovrashnike poljubiti? V' ki penji vrele kervi on tega ne terja, ampak uzhi, de jest moram prezej odpustiti, in ker me je ljubesen k' odpusthanji she gnala, mi bode kmalo mogoče perjasno poljubiti.

Jesusa so pri Herodeshu saframovali; al moram jest drugih norzbiti? Tega on ne terja od mene, ampak le, de ne ishem prasno samodopadajenje; de posnam svojo nishzhetnost, de zhutim svojo bedast, de k' zhasti boshji, in k' blashnosti svojiga blishniga ozhitne saframve, in norfke suknje se ne bojim; leto bom tudi storil. Jesus je bil po hudodelsko na oder postavljen; al tudi jest moje napake moram povsot os-

naniti? Tega ne terja od mene, temuzh le, de se previzh ne togotim savolj obrezhenja in opravlanja; de opravlivza ne preklinjam, se mashujem nad njim, ampak sam per sebi mislim: Zhe prav na tenko prevdarim, se mi vender ne godi kriviza.

Jesuf je bil sa krivizhuishiga dershan, ko vbijavz Barabas; al tudi jest se moram savrezhi, in svojo zhaft s' nogami teptati? Tega ne terja od mene, ampak le, de raj druge ko sam sebe zhaftim, in de fleherno sanemarjenje poterpeshljivo prenesem; de saflusheno prednost pohlevno odvernem, al k' obzhinskimu pridu obdershim: tako tudi hozhem ravnati. V' kervavim, neshnuim oblazhilo je on pred polkam stal; al tudi jest se moram v' zunje savijati, in se odpovedati snashnosti in perlizhnosti, dolshnosti in zhafti, zhasni frezhi in

premoshenji? Tega on ne terja od mene, ampak le, de ne ishem zhafti v' oblazhili, temuzh jest oblazhilo zhaftim; de svoje flushbe ne oddam; temuzh k' boshji zhafti obrazham; de svojiga premoshenja ne saver-shem, temuzh v' pomozh potrebnih rasdelim: leto tudi hozhem storiti. To ni ponishnost, zhe se kateri v' smeti vershe, in sanizhovanja ljudi ishe! ampak le, de od sebe ne misli bolsbji, od resnize, to je, de svojo niskost in vboshnost sposna.

Kako bom pa sadobil leto ne-beshko zhednost? 1.) Bom vsako blago mojimu Bogu, ne sebi perpisal; 2.) vsakiga sa bolsbha dershah od mene; 3.) ptuje pregresbke sagavarjal, in svojih se spomnil; 4.) v' vsakterim zhloveku nevmerjozho podobo boshjo, in drago odkupljeniga brata Jesuoviga gledal; 5.) svet in opo-

minovanje drugih hvaleshno poslušal; 6.) vsakimu, tudi nar manjšimu, rad pomagal; 7.) preobilni listopobleke savergel, in nobedne rezhi savolj zhaſti al zhloveſhke hvale perzhel. Poſebno ſi naprevsamem:

Sebe ſanizhovati, to je, ſmiraj pravizhno ſoditi. Satorej hozhem:

Per vsaki hvali, in per vsakim pozhaſtitji ſvojih grehov grevingo obuditi.

M o l i t e v.

O pohlevno oblizhje mojiga Odreſhenika! Ti ſi ſazhetik in konez vsih rezhi; ſi Goſpod goſpodov, in kralj vsih kraljov; kteriga Angeli molijo, pred kterim ſe hudizhi treſejo: kako globoko ſi ſe ti poniſhal? Svetloba Boga je bleſo minila, lepota zhloveka je bleſo minila, in nizh ſe ne vi-

di, ko medliza, stok in podertija. V' kako globozhino je ofhabnost zhloveshki rod podresnila, ker boshja visokost se je morala toljko ponislati? Sdaj sapopadem, kaj si hotel rezhi: Uzhite se od mene, ker jest sim krotik in serzhno pohleven! Ref, jest ozhitno vidim tvojo ponishnost; vidim nar lepshiga, ki ni nezhemur podoben; vidim vsigamogozhniga, ki bo ko zherv smandran; jest vidim tvojo svitlost, preoberneno v' nozh in temnoto. Joj, al smem she zhloveshki lepoti upati, lepoti ktero sap smerti v' strashno bledost preoberne? Al smem bahati s' mozhjo, ktera na trohnenih, slabih berglah stoji? Al se smem ofhabiti svitlosti, ktera obledi, in nozh in meglo sapusti? O gisdost, mat smerti, nikdar vezh me ne bosh flepila! Moj Jesus, jest vem, kako de ti sovrashish gis-

dost! Ta je Angeli is nebes, zhlo-veka is raja, stvar is serza stvarnika pahnila. Ponishnost pak dela pravizhne is gresnikov, blagoflovene verbizhe is savershenih hlapzov, deleshnike nebes is finov pekla; ta opravizhi ozhitniga gresnika, pelja Petra v' narozhje njegoviga mojstra, in vershe k' Jesufovi mi nogami snano gresnizo.

Jesuf, Bog ponishnosti! Zhe korenin gisdosti v' meni she najdesh, rasderi jih! sa to te prosim! Ko bi frezha, mogozhnost al zhaft mene slepila; odmakni mi jih, de ne sabredem v' gisdost. Nag in prasen, savershen in saframovan, prevbog in slab pred tvojim oblizhjem raj milosti prosim, kakor s' farisejami biti savershen v' zhloveshkim velizhastvi in mogozhnosti, v' hvali nezhimernih ljudi. Jest se klizhem sadnjiga tvo-

jih hlapzov, ki nisim vreden biti tvoj hlapez; sim smet sveta in greslui zhlovek; in to sposnanje moje nizh-vrednosti pelja k' mojim svelizhanji. **O** Jesus, ohrani v' meni sazhetik ponishnosti, mnoshi in polni ga, de se tvoja beseda spolni, ktera obeta vfo-kiga ponishati in niskiga povikshati; ti enaki Bog s' Ozhetam v' edinosti s. Duha! Amen.

Osmi dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je smerti.

Podoba mi kashe bledi obras mojiga Odreshenika. (Danef daruj svoje misli, besede in djanje svojimu vmirajozhimu Odresheniku.) **Kdo je pa, kteriga gledam v' leti podobi? Boshji Siu je, ki shivlenje konzha**

in vmira. Vmreti je teshka in grenka postava, ino nar vezhi in nar koristnejshi vmetnost je, smertno uro slajshati in ofladiti. Kar je rojeniga mora vmreti. Tudi jest bodem vmerl, tako gotovo, kakor gotovo je vmerl boshji Sin. Velika rezh, vredna premishlovanja! Jest bodem vmerl, in smert ne bo prashala: Al te ljudje imajo radi? Al jim moresh she flushiti? Al tebe poterbujejo? Vmerl bom, pa nobeden ne ve, kdaj? Smert ne gleda ne sivih las, ne ruzhkih liz; smert ne posna nobeniga reda, in kosi sesanzhika na maternih persih, in stoletniga sivzhika. Jest bom vmerl, sakaj napovedano je zhloveku, de mora vmreti. Jest smert v' serzi nosim, in se ji blisham od svojiga spozhetja. Smert pride nenapovedana, kader se ji sdi: sa-

kaj ona ma sapoved svojiga Gospoda okrog se plasiti kakor tat, in sagrabiti kakor tolovaj. Tedaj nobena ura mi ni gotova, ker vsaka sna biti sledna. Al bodem vmerl danes? ali juter? al zhes en teden? zhes en mesiz, al let? enkrat gotovo, pa kdaj? nevem! Jesus vmerje: Njegova krepkost je oslabila, shivlenja mozh je omagala od bolezhin, oko se sapre, usta oblede, smertni pot pokrije obras. Leta pot bodem tudi jest shel. Moja krepkost bo oslabela, moja lepota bo sginila, hladni pot bode moj obras pokril, kri se bode sterdila, in kdo ve, — o strahna negotovost! — al bom se mogel svojih grehov spovedati? Jesus vmerje na krishu rastegnen, s' preshebljanima rokama in nogama, in ne najde podpore sa svojo teshko glavo. Na tako visho mende ne bom

vmerl. Vender mehka postelja mi bo toliko pomagala, kolikor je krish pomagal Jesufu. Oslaben in negenljiv bom leshal, al pa se bom semtertje metal od nepokoja, bom konza zhakal, miru ifkal, in ne najdel; in ne bo zhloveka, ki mi smertno britkost is serza bi odvsel. Jesuf vmerje in sizer v' sredi sovrashnikov: solnze se skrije, sagrinalo tempeljna se rasterga. Joj, kaki sovrashniki bodo obsedali mojo smertno posteljo! Ljudje sizer si bodo persadevali mene tolashiti in miriti, pak sovrashnik moje dushe se bo v' temi plasil, in trudil mene pogubit. Kake notrenje in svunanje skushnjave, kaki miki sapeljanja se bodo pred menoj povsdigovali? Joj, kako bode vse otemnelo pred mojim ozhmi! Pajzholan, ki je neki zhas moje ozhi sa-

grinjal, se sdaj sterga; lepi svet
 sgubi svoj blisk, in otemni, kakor
 solnze v' hudournih oblakih. Luzh
 pameti bo vgasnela, mozh volje bo
 omagala, pomnesh se bo sgubil. V'
 leti smeshnjavi al bom mogel terduo
 misel, serzhno grevingo zhes svoje
 grehe obuditi, in blishno, nevarno
 stopinjo prevdariti? Zhasnost bo sgi-
 nila po meglenim, in sagrinjalo ve-
 zhnosti se bo odperlo, in — o Bog
 nebes! — kje bom svoje mesto naj-
 del? Jesus vmerje nag in gol, in tu-
 di od svojiga Ozheta sapushen, le
 svojo skerbno mater flishti jokati pod
 krisham. Tudi jest bom nag in gol
 in obropan, vboshnejshi od nar bolj
 vboshniga berazha leshal na postelji,
 in bom vidil, de me vse rezhi, kte-
 re sim v' shivlenju lastne imenoval,
 sapuste, de veselje in vse radosti v'
 strashno nozh se pogresnejo; de zhast

in bogastvo po dimsko saginejo, in mene sapušheniga revšhini isrozhijo. Nobeden ne bo samogel mi pomagati, in moji rodnjaki, bolj skerbni sa zhasno kakor vezhno opravljanje, bojo skrivali solse, ker s' svojo dobro voljo mi ne morejo nizeh pomagati. Zhe me pa tudi Bog sapuſti, in Jesus mi le strashniga sodnika se kashe? Ke bi vender Marija, mati milosti, per moji smertni postelji stati hotla! Jesus vmira, in vmirajozhiga sheja; al nameſt pijazhe mu podajajo sholza in jeshi, kterih ne more piti. Kako vkrepilo bodo meni podali? Grenke sdravila morebiti, moje shivljenje podalshati? Nar bolshi vkrepilo me ne bo vkrepzhalo. Jesus vmira, in svojimu Ozhetu (rajtinga) shivljenja daja rekozh: Vse je dopolnjeno! Kako bom jest, ki vprashanju sodnika nizeh ne morem od-

govoriti, razhun dajal od vseh svojih misel, besed in del? Al ne bom moral reži: Dokonzhano je grešno shivljenje, dokonzhane so dela norosti in gisdosti, dokonzhane so ure grešnih vshitkov in prepovedaniga veselja! Vse tega sveta je dokonzhano; al sa vezhnost she nar potrebnjshiga manka, — pokore, ktero delati nimam vezh zhasa. Jesus vmerje in svojo dusho Ozhetovim rokam isrozhni. Te besede bojo mashuik tudi v' moji sledni uri isrekli. Pak, komur in kje bozhem perporozhiti svojo dusho? Zhe bo zhista moja vest, bom svojo srezho v' rane svojiga Svelizharja poloshil. Ako bi pa jest v' boshji sameri svet sapustil, al bi mogle besede mashnika lozheni dushi pravo pot nasiliti? Al bi mertva dusha na poti se mogla sdramiti k' novim shivljenju? Jojmene, kako

strahna je taka hoja v' vezhnost!
 Jesus vmerje, in vmerje pravizhen.
 De bi tudi moja dusha v' stanu boshje
 guade se od tod lozhila! Jesus vmer-
 je, pa le enkrat, in ne bo vezh
 vmerl. Tudi jest bom le enkrat
 vmerl. Grob nobeniga ne pusti na-
 saj. Jest pridem v' vezhnost; tje
 bom sojen, in v' vezhue nebefa fre-
 zhno poklizan al v' vezhni ogenj k'
 svojimu obupanju savershen. Zhe me
 smert v' mojih napakah sgrabi, in
 gresna dusha se od trupla lozhi: ne
 grevinga, ne solse mi ne samorejo
 le uro perkupiti.

Kaj mi je tedaj storiti, de fre-
 zhno vmerjem? Pervizh vem vezhno
 resnizo sveta: Kak shivljenje, tak
 vmerjenje! Zhe se rasbojnik v' smer-
 ti spokori, moram dobro pomisliti be-
 fede s. Augushtina: „Eden je, ki
 gnado sadobi, de ne obupash boshji

milosti; ali le eden je, de ne gre-
 shish v' leti predersnosti.“ Zhe eden
 gnado najde, se jih veliko v' pogu-
 blenje savali. Tedaj nozhem preders-
 no upati, in od sadne ure refhenja
 zhakati; ampak hozhem tako shiveti,
 de v' vsakim hipu samorem frezhno
 vmreti. — Drugizh vem, de smert
 od vfiga me lozhi, satorej ne bom
 vesal serza na kako stvar, al na
 perhljivo blago; ampak ga bom ta-
 jistimu isrozhil, ker ga je vstaril.
 Tretjizh je smert gotova, torej bom
 vezhkrat na njo mislil, in s' tem go-
 tovim svatam se vezhkrat v' duhu
 pogovarjal. Zhetertizh je smert tesh-
 ki in nevarni boj; ker hozbe dobro
 se bojovati, in sovrashnika premaga-
 ti, se mora k' boju perpravljati. She
 sdaj, dokler sim sdrav, in na dusbi
 in telesu mozhen, se hozhem k' smer-
 ti perpravljati, sleherni dan, ko sled-

ni svojiga shivlenja shiveti; vsaki vezher s' Bogam razhuniti, kakor se dela vezhni razhun; in takshino shivlenje ne bom odnashal na jutro, ampak she danes sazhel.

Kako pa se morem k' smerti perpravljati? 1.) Jest bom zhasno premoshenje vravnal, in zhes to svojo voljo isrekel; 2.) svoje ljube boshjimu varstvu perporozhil; 3.) hozhem vsaki dan vest sprashovati, jo zhisto hraniti, in sa tega voljo svete sakramente vezhkrat vredno prijeti; 4.) Marijo, mater boshjo, svetiga Joshefa, sveto mater Ana, svetiga Dismasa in sveto Barbaro, kakor posebne pomozhnikes per slednimu boju zhastiti, in jih profiti moji smertni postelji se blishati; 5.) vezhkrat se truditi, slabo poshelenje premagati, in sledne smage se sagotoviti; 6.) vezhkrat vero, upanje, ljubesen in popolnomo

grevingo obuditi; 7.) kader grem spat, hozhem si misliti sadno uro, prizhejzohiga sodnika, in sprashovanje svoje vesti; 8.) vmerijozhim vezkrat prizho biti; 9.) kar bode k' mojim poboljschanju peljalo, hozhem hitro popasti; 10.) skos se hozhem spomniti smerti svojiga Svelizharja; 11.) po njegovi britkosti ga hozhem profiti sa frezhno smert; in sadnizh 12.) saspati rekozh: Jesuf, Marija in Joshef vam perporozhim svojo dusho! Posebno si naprevsamem:

Vsakiga mesiza en dan se k' smerti resnizhno perpravljati, kakor de bi ta dan moral vmreti. Ta dan hozhem:

Se vsih zhafuih del in veselja, kolikor mogoze, sdershati ko vmerjzoh; v' tih pokojnosti smert in grob pomishlovati, in popolnomih odpustikov deleshen postati.

M o l i t e v.

O bleedi obras mojiga Odreshenika! ti me spomnišh grenke ure, in mi kashesh smert; ti me opominjash odpotovanja od tega sveta! Ah, kdaj bo bila leta ura? Kdaj me poklizhesh pred sodni stol? Morebiti de je bliso moj konez; bolj in bolj se blisha vezhnost; ta al perhodni mesiz sna biti sledni mojiga shivlenja. Obstati moram, o moj Jesus, de me strah preleti, kader se spomnim te ure. Smerti se bojim in zagam pred slednimi teshavami, ne sato, ker she dalji shivlenje shelim: sakaj dalji shiveti in tebe rasshaliti, mi bi bilo grenko; ne sato, ker mi je teshko svet in njega darove sapustiti, sakaj, jest shelim vmreti, in k' tebi priti; ne sato, ker mi sledni bitik serza,

in smertni pot sna biti grosno britek: sakaj, v' leti uri shelim vse svoje kasne splantati. Teshke skushujavje, ktere sdravi um komej samore premagati, dolshna vest, ojster razhun od zeliga shivlenja, tvoja pravizbna sodba, moja dvojezhna odsodvina: — te rezhi so, ktere me strashijo. Ah, bodi mi tamkej milostljiv sodnik, daj mi frezhno sodbo slifhati in upati, de sledni trudi hodizha mi ne bojo shkodvali! O Jesus! she danes bi jest rad v' smertne roke, in is letih v' tvoje narozhje prishel, in dalej shiveti bi mi bilo nar hujshi: Pak, ker jest smertni postavi flushim, tudi mojo sadno uro, in vse njene nasledke tvoji boshji volji podvershem, in te ne terjам, ne sa podalshanje mojiga shivlenja, ne sa odvsetje straha in smertnih bolezhin; temuzh sa frezhno smert pravizhniga te prosim. Ne pu-

ſti mene vmreti bres ſledne tolaſhbe,
 ktero tvoja ſveta vera vmerjozhim
 podeli; ne vmreti bres' tvojih ſ. ſa-
 kramentov; ne vmreti v' tvoji jesi;
 ne vmreti v' grehah in neplazhanih
 dolgih! Dobrotljiv Odreſhenik ſveta!
 gnadjivo in milo poglej mojo opla-
 ſheno duſho v' tiſti uri! Ti ſi ſkufil,
 kaj ſe pravi vmreti, ſi ſam pokufil
 vſo britkoſt ſmerti, de poſtaneſh mi-
 loſtljiv viſhi duhovnik; ti ſhe ſmiraj
 noſiſh zhaſti pòlne rane ſmerti na
 ſvetim ſhivotu. Ker ſi ti mene v'
 ſhivlenju tolikokrat, in tako ljubes-
 njivo iſkal; ſi ſa menoſj hodil, ki ſim
 ſe tebe ogibal: pridi tudi v' ſmertni
 uri k' meni, kjer moje roke proti
 tebi povſdignem; maſhi me ſ' oljam
 nebeſhke pomozhi, in krepzhaj me
 ſ' kruham nevmerjozhnoſti; opafaj
 me ſ' mozhjo uniga ſveta, in blago-
 ſlavi me ſ' tvojo roko in puſti me

sadnih rezbi. Jezus, Marija in Joshef, v' vashe roke isrozhim svojo dusho! Satorej poloshim jest svojo dusho v' tvojo desno rano, kjer je bolj oskerbljena in hranena, ko v' mojih rokah; in v' leto satisfije vsake sgrevane dushe hozhem s' neodvernenim ozhesam gledati.

Zheskena Marija, mati milosti, ki si v' bolezhinah mati vsih ljudi postala, in dan na dan Bogu nove otroke skos svoje proshnje rodish: skashi se tudi moja mater v' nevarni smertni uri; varovaj me pred mojim sovrashniki; govori po materno sa mene, in polajshaj mi teshki razhun, kteriga moram dati tvojimu boshjimu Sinu! Vas, posebne popomozhnike vmerjozhih k' moji smertni postelji povabim; vas, sveti Joshef, sveta Ana, sveti Dismas, sveta Barbara, in vsi sveti Angeli in perjatli boshji

profite Boga sa mojo frezhno smert,
 in sa milostljivo sodba! Sveti Miha,
 serzhni bojak sa boshjo zhaft, tudi
 meni pomagaj, in varvaj me pred
 napadam sapeljiviga duha! Moj An-
 gelj varh, podpiraj me v' slednim
 boju, de vse skufhnavje premagam;
 in nesi mojo dusho, ktero si s' ne-
 beslhko skerbjo tako dolgo na sem-
 lji nosil, bres madesha v' roke moji-
 ga Boga! She enkrat se k' tebi
 obernem, sa me na krishu vmervshi
 Jesus, in te profim, de me ne s'
 strafhnim ozhesam rasshaleniga sod-
 nika pogledash, in ne pogubish mo-
 je revne dushe, sa ktero si ti toliko
 storil in terpel! Bodi meni gnadjiv
 in milostljiv, ki si Bog gnade in mi-
 losti! Amen.

Deveti dan.

Zhiga je ta podoba?

Podoba je plazhila.

Podoba mi kashe v' smerti nagnjeno glavo mojiga Odreshenika. (Danef daruj svoje misli, besede in djanja k' hvali sa vse pri leti andoh-ti prejete gnade.) Kdo pa je, kteriga v' ti podobi gledam? Boshji Sin je, prava podoba Ozheta, veselje vsih Angelov, svelizhanje vsih Svetnikov. Jesus je vmirajozh svojo glavo proti meni nagnel. Zhe ga je glih sbiralishe tako ofkrunilo, tako nevsmiljeno rasmefarilo, kakor rasbojnika obfodilo, kakor norza sasmehovalo, kakor hudodelnika k smerti peljalo, in vmirajozhiga she sanizhovalo: je on vender le sam

lep, sam pravizhen, sam svet, sam ljubesnživ; in to lepo, pravizhno, sveto in ljubesnljivo glavo je on proti meni nagnel. Vsa lepota, ljubesnivoft in zhaftljivoft; vfa umnoft, mozh in dobrota; vse blagofti, bogaftva in popolnomofti, ki jih na njegovih stvarih samotne najdem, fo temen perblefhik njegovih neskonzhnih popolnomoft; in vse stvari fo le senza stvarnika, zhigar neisrezhljivo velizhaftvo vmerjozhe oko ni vidilo, zhlovefhki jesik ni v' ftanu isrezhi. Aposteljni in Marterniki fo kri in shivljenje dali, de bi enkrat gledali leto oblizhje; in sveti Sposnavzi fo fleherni nevarnofti ukljubovali. Menihi in Pufhavniki fo svetu in njega veselju se odpovedali, de bi enkrat gledali leto oblizhje; oni fo sa tega voljo ljudiprasne pufhave v' boshji tempelj

preobrazhali; Pokorniki in Pokornice, Vdove in Devize so frezbo, zhaft, fladoft sapuſtile in v' shimnati obleki ſhivlenje neisrezheniga kaſhtiganja peljale. Obras, kteriga gledati je vezhno svelizhanje iſvolenih; in kteriga ne viditi je vezhna britkoſt ſavershenih, ta obras je Jeſuf proti meni obernel takrat per ſmerti v' djanju, sdaj pa v' malani podobi gnadjivi.

Leto boſhje oblizhje ſim vſak dan ogledoval, ſim ga v' deveternih dneih zhaſtil, in mu ſvoje ſerze raſgrinjal. De bi bil tudi tako frezhen, ga tamkej v' reſnizi enkrat gledati! Kako ſamoreem to upati? Od koga dopolnitvo ſvojiga upanja perzhakati? Morebiti od ſvojih ſafluſhkov? Moj Bog, kar moje ſafluſhke ſadene, bom gotovo nar nevrednejſhi od vſih ljudi, in na vekomaj nevreden

oblizhje svojiga Odrefhenika, to ne-
 beshko veselje vshivati! Pa, on je
 dobrotljiv, v' svoji milosti neskonzhni
 boshji Sin, ki malo pogerva, in ve-
 liko oblubi; ki kosariz vode, is lju-
 besni do Njega shejnimu podan, s'
 vezhnim plazhiam povrazhuje; ki
 samaritanski sheni sa takshin kosa-
 riz svir vezhniga shivlenja oblubi;
 ki Magdaleni sa dushezhe masilo
 vezhni mir podeli, in rasbojniku sa-
 volj nekih saupljivih besed svoj raj
 je odperl. V' leti svoji neskonzhni
 dobroti bo tudi mojo devetdnevno
 andoht obdaroval, zhe sim jo le po-
 boshno in po njegovi volji opravil.
 — De mu je dopadla leta andoht,
 upam, ker je on moje bolno serze s'
 nektero radoftjo vkrepzhal; ker je
 toliko gresnikov k' sebi poklizal in
 vsefortne gnade jim delil. Take

snamuja milosti mi dajo svesto upati, de mu je moja devetdnevna andoht dopadla, in de mi je on sato plazhilo nameuil. To jest terdno upam, in od njega upam, ki je vsigamogozhni Sin boshji.

Kakshino plazhilo pa dobim od njega? Pervizh mi bo per vsaki potrebi, zhe le k' njegovi zhahti, in k' mojim svelizhanju pelja, pomagat; zhe pa to ni k' mojim pridu, mi bo poterpeshljivost in gnado dovoljnosti podelil, in tako tudi kaj dobriga dal. Drugizh bo on v' vezhnosti s' neismerjenim plazhiam vse poplazzhal, kar je po svoji gnadi dobriga skos mene ispeljal. Tamkaj bom jest njegovo prelhubo oblizhje, ktero tukej v' podobi gledam, v' resnizi gledal, in popolnoma ljubil. Jest bom v' frezhni drushbi Matere boshje, vsih Angelov in Svetnikov nesnano

veselje in svelizhanje pred prestolam trojniga Boga vshival. In to svelizhanje, ktero is Boga raste, bo kakor Sin boshji bres kraja in konza. Tamkaj bom popolnoma frezhen: tamkaj me ne bo pomankanje stiska, ne bolezhina mukala, ne sovrasnik preganjal; mi ne bodo solse tekle, ne smert ne lozhitva me shalila. Jest bodem svojiga Boga, in v' temu vse imel, kar zhloveshko serze rasveseli in ofrezhi. O svelizhana vezhnost, in vezhno svelizhanje! Ti si plazhilo tako majhnih del, opravljenih v' kratkim zhasu! Kako blagosloveni so bili leti dnevi! Kolikshina shetva po majhini setvi!

Kako pa bom leto andoht na, svojimu Odreshniku dopadljivo visho sklenel? Pervizh se mu bom sahvalil sa vse svelizhezhe opominovanja, pofezhenja in gnade, ki jih je

mi delil prizho te gnadljive podobe; drugizh, v' tem namenu sopet svojo spovd in obhajilo opravil; in tretjizh sa vse dobrotnike lete andohti pri sveti mashi molil. Zhetertizh bodem vse storjene obljuje ponovil; petizh se letih pogosto spomnil in narozhenih perpomozhkov se poslushil; shestizh, vezhkrat, in zhe bo mogozhe, v' devetih petkih leta s' spovdjo in obhajilam terplenje in smert svojiga Odreshenika premishloval. Posebno pak si naprevsamem:

Leto devetdnevno andoht zel zhas svojiga shivlenja ponavljati:

Ali pred leto gnadljivo podobo, ali pa pred enako kronano podobo mojiga Odreshenika, namrezh: Od zheterte nedelje velkiga posta, do pondelka po zherni nedelji, kjer prasnik ternjeve krone pade; bodem sazhetik in konez andohti prasnoval

s' spovdjo in s' obhajilam; bom vsak dan premišloval predpisane raslage, bom litanije molil, in na zhašt prizhejzhe skrivnosti sveto masno slishal, in po premoshenju k' opravlanju lete andohti perpomagoval.

M o l i t e v.

O preljubi, v' smerti k' meni nagneni obras mojiga Odreshenika! V' tebi jest sposnam svir vse lepote in perjetnosti, vse mogozhnosti in vsiga vladarstva. V' tebi jest vidim prepodobo vse modrosti in pravizhnosti; vidim isgled vsake zhednosti in svetosti: in sa tega voljo jest tebe ljubim. Ti si veselje mojiga serza, svitloba nebes, sladost vsih svelizhanih duhov! Jest tebe zhes vse ljubim, in ne posnam veselja bres tebe. Kaj bi nebesa veseliga imele, zhe ne te-

be? Kaj pekel strahnega, zhe bi te-
 be tudi tukaj kdo ljubiti samogel?
 Jest ne ishem veselja nebes, de bi
 se v' njih sladkosti gostil; nikdar!
 ampak jest ishem tebe, ki is nebes
 nebesa, veselo domovanje svojih otrok
 delash, in v' neisrezheni sladkosti
 dushe na svojim narozhju pafesh! Le
 ljubesen do tebe mi daj, o Jesus!
 v' sim drugim se odpovem! Tebe ho-
 zhem ljubiti s' ljubesnjo vezhniga
 Ozheta, s' ljubesnjo tvoje Matere,
 s' ljubesnjo v' s'ih Angelov in Svet-
 nikov. Ah Gospod Jesus, moje ser-
 ze se topi v' obzhutljejih ljubesni, in
 vender, — zhe ti pogerovash sprizh-
 ve od mene; nimam drugih, ko do-
 ber namen, kteriga sim pri leti krat-
 ki andohti k' zheshenju tvojiga ime-
 na s' svojo serzhno voljo, s' svojimi
 molitvami in darami, s' opominovan-
 jem in naprevsetjem pokasal. Ali

vse to kaj velja? Vse je delo tvoje gnade, bres katere bi jest ne bil samogel le ene brumne misli sbuditi. In sa tega voljo se tebi sahvalim sa vsaktero rasvittenje in opominovanje, ktere si mi per leti andohti dajal. Zhe pa glih mojiga je malo, in moje saflushenje je majhino, ti ga vender hozhesli plazhati: sakaj dobro djanje, zhe she tako majhino, per tebi ne ostane bres plazhila, ker ti le dasli, de bi vezli dajal. Zhe pa ta moja andoht sa djanje tvoje gnade velja, ne odpravi me prasniga, ne bres tolashbe in plazhila! Sa plazhilo ne shelim posvetniga blaga, ne savshitka in veselja tega sveta; ampak daj mi vezbno ljubesen tvojiga presvetiga oblizhja! V' sprizhvo resuizhne ljubesni do tebe jest poloshim k' tvojim nogam svojo ponishno proshnjo sa vse, ki so k' poviksha-

nju tvoje zhaſti leto ſveto andoht
 podpirali. Plazhuj jim s' vezhnim
 plazhilam; ohrani in gmiraj v' njih
 ljubesen do tebe, in podeli, de vſi,
 ki ſmo tukaj pred tvojim britkim ob-
 lizhjem ſtali, tudi tamkaj pred tvo-
 jim zhaſtitljivim oblizhjem ſe sdru-
 ſhimo! Daj nam tamkaj gledati
 tvojo neſtvarjeno lepoto, ljube-
 snivoſt in popolnomoſt, de mi tebe
 s' vſim Angelim in Svetnikim ve-
 zhno hvalimo, zhaſtimo, ljubimo
 in molimo, ki s' Ozhetam v' edi-
 noſti ſ. Duha ſhiviſh in kraljujeſh od
 vekoma do vekoma. Amen.

Litanije

o d

briskiga terplenja in smerti Jesusa
Kristusa.

Gospod, vsmili se nas!
 Kristuf, vsmili se nas!
 Gospod, vsmili se nas!
 Kristuf, slishi nas!
 Kristuf, vflishi nas!
 Ozhe nebeshki Bog,
 Sin vsiga sveta reshni Bog,
 Bog, sveti Duh,
 Sveta trojiza en sami Bog,
 Jesuf s' ternami kronan Odre-
 shenik sveta,
 Sa trideset srebernikov predan
 Jesuf,

vsmili se nas!

Jesus, ki si na oljski gori kle-
 zhal, k' svojim Ozhetu molil,
 Jesus, ki si od britkosti in sha-
 losti kervavi pot potil,
 Od Angelja potroshtan Jesus,
 Od Judesha s' poljubkam isdan
 Jesus,
 Od birizhov sgrabljen in sve-
 san Jesus,
 Od Apostelnov sapushten Jesus,
 Pred Anasa in Kajfsha per-
 peljan Jesus,
 Od krivih prizh toshen Jesus,
 Od Petra trikrat satajen Jesus,
 Svesan in Pilatushu isdan Jesus,
 Od Herodesha v' belim obla-
 zhilu sasmehovan, sashmago-
 van in sashpotovan Jesus,
 Rasbojniku Barabasu sad po-
 stavljen Jesus,
 V' shkerlaten plajsh oblezhen,

vsmili se nati

sa naš bizhan, s' ternjem kro-
nan Jesus,

Sasipotovan in berljusnen Jesus,

K' smerti krisha obfojen Jesus,

S' teshkim krisham obloshen Jesus,

Jesus pod teshkim krisham pad-
livshi,

Ko jagnje v' mesnizo peljan Jesus.

Na Kalvarfski gori oblazhil ob-
ropan Jesus,

S' shrebljami na krish perbiti
Jesus,

Med dvema rasbojnikama na
krishu raspeti Jesus,

Od velkih farjov, uzhenikov in
starejsih ljudstva sanizhovan
Jesus,

Jesus, ki si Ozheta sa sovrashni-
ke na krishu profil in jih
isgovarjal,

Jesus, ki si sgrevanim rasbojniku
na krishu paradish obljudil,

vsmili se naš,

Jesuf, ki si na krishu vmira-
 jozh, ljubiga Aposteljua Ja-
 nesa materi sa fina perpo-
 rozhil,
 Jesuf, ki si na krishu shejo ter-
 pel, s' jefiham in sholzam bil
 napajan,
 Jesuf, ki si svojo dusho v' Ozhe-
 tove roke isrozhil,
 Na krishu s' fulizo preboden
 Jesuf,
 Is krisha snet Jesuf,
 V' novi grob poloshen Jesuf,
 Jesuf, ki si zhaftitljivo od smer-
 ti vstal,
 Jesuf, ki si zhudno v' nebefa
 shel,
 Jesuf, ki si Aposteljniam s. Du-
 ha poslal,
 Jesuf, ki bofh sodil shive in
 mertve,

vsmili fe nafi

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv, vflifhi nas, o
Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od jese, sovrashtva in vse hu-
de volje,

Od kuge, lakote in vojske,

Od vsih nevarnost telefa in dushe,

Od vezhne smerti,

Skos skrivnost tvojiga, s. vzhlo-
vezhenja,

Skos tvoj prihod in tvoje roj-
stvo,

Skos tvoj kerst in sveti post,

Skos tvojo ozhinsko skerb in
zhuvanje,

Skos tvoje sveto shivljenje,

Skos zhudeshe tvoje ljubeshi,

Skos tvoje boshje uke in obljuje,

odreflihi nas, o Gospod!

Škos skrivnost presvetiga reſh-
 niga teleſa,
 Škos tvojo britkoſt na oljſki
 gori,
 Škos toje vdanje v' Ozhetovo
 voljo,
 Škos tvojo britko ſmert in
 terplenje,
 Škos tvojo poterpeſhljivoſt v'
 terpljenju,
 Škos tvojo pokorſhno do ſmerti,
 Škos ljubesen, s' ktero ſi ſa
 naſ terpel,
 Škos tvojo ſmert in pokop,
 Škos tvoje ſveto vſtajenje,
 Škos tvoj zhudni vnebohod,
 Škos perhod troſhtarja ſv. Duha,
 Na dan ſodbe,
 Mi greſhniki,
 De nam grehe odpuſtiſh,
 De nam ſaneſeſh,
 De naſ k' pravi pokori perpeleſh,

odreſhi naſ, o Goſpod!

te proſimo,
 vliſhi naſ!

De tvojiga s. Duha v' nashe ser-
za islijesh,

De tvoje terplenje in smert v'
nashe serza satisfesh,

De nam pravi mir, ponishnost in
ljubesen podelish,

De nam v' terplenju in smerti
perstopish in svojo pomozh ne
odtegnesh,

De nas od vsih kushnih bolesen
obvarovash,

De nas s' svojim Isvoljenim v'
vezhno veselje perputish,

De nas vflishati hozhesh,

Ti Sin boshji,

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, sanesh nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, vflishhi nas, o Gospod,

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, vsmili se zhes nas, o Gospod!

Te prosimo, vflishi nasi!

Kristuf, flifhi naf!

Kristuf, vflifhi naf!

Gospod, vsmili se naf!

Kristuf, vsmili se naf!

Gospod, vsmili se naf!

Ozhe nash i. t. d.

M o l i m o .

O boshji Jesus, ki te mi v' podobu kruha s' dusho in telesam re-
 snizhno prizhejozhiga molimo! milost-
 ljivo poglej na svoje otroke; poglej
 v' nashe ginjene serza, ktere tvojo
 ljubesen do naf, tvojo ponishnost in
 poterpeshljivost, tvoje snano in nes-
 nano terplenje pohlevno premishluje-
 jo in obzhudujejo! Glej nasho andoht,
 ktero tebi opravlamu, ino daj nam
 gnado, de tudi mi prizhejozhe in pri-
 hodno terplenje tega shivljenja stana-
 vitno prenesemo, tvojo ljubesen s'

ljubesnjo povernemo, in per vsih pergodbah shivlenja tvojo presveto voljo urno dopolnimo: de bodemo zhaftiljiviga plazhila deleshni, ki si ga po s. Aposteljnu Pavlu tajistim obljudil, kateri na temu svetu s' teboj poterpeshljivo terpe. Leto gnado nam dodeli, dobrotljiv Jesus, ki s' Ozhetam in s. Duham shivish in kraljujesh Bog od vekoma do vekoma. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki si hotel, de glava tvojiga edinorojeniga Sina ob svojim terplenju s' ternasto krono je bila lepotena, in de je on po kraljevo bil zheshen: daj nam gnado, de mi leto ternasto krono andohtljivo tukaj zhaftimo, in tamkaj v' nebeskim kraljestvu krono njegove slave, in

zhaft boshjiga kralja gledamo! Vsi-
gamogozhni kralj, daj mozh in kre-
post svojim vojshakam, de oni, ka-
kor se krone tvojiga edinrojeniga
Sina tukaj vesele, po dokonzhanim
boju zhasniga shivlenja plazhilo ne-
beshko dofeshejo: Po tajistim nashim
Gospodu Jesufu Kristufu, tvojim Si-
nu, ki s' teboj in s. Duham enaki
Bog shivi in kraljuje od vekoma do
vekoma. Amen.

M o l i t e v.

sa deshelskiga vladavza.

Bog, varh vsih kraljestev in po-
sebno kristjanskiga zesarstva: dodeli
svojimu slushabniku, nashimu zesarju
I. tvojo mogozhnost sposnati in zha-
stiti, skos ktero premaguje! de bode,
ker je skos tvoje vishanje zesar gra-
tal, tudi skos tvoje varvanje vselej

možhen. Po našim Gospodu Jesusu Kristufu, tvojim Sinu, ki s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti s. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

M o l i t e v

v' potrebah zeliga keršhanstva.

Všigamogozhni vezhni Bog, Gospod nebeshki Ozhe! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti naše reve in nadloge; vsmili se vsih vernih kristjanov, sa ktere je tvoj ediu-rojen Sin, naš ljubesnivi Gospod in Svelizhar Jesus Kristuf gresnikam voljno v' roke se dal, in tudi svojo kri na svetim krishu prelil. Po temu Gospodu Jesusu odverni, milostljiv Ozhe! saflusheno kasen, sedajne in prihodne nevarnosti, škodljive punte, vojsko, dragoto, bolesni in vse shalostne, revne zhase!

Rasveti tudi in poterdi v' vsim do-
 brimu duhovske in deshelfke oblast-
 nike, de bodo vse podpirali, kar k'
 tvoji boshji zhafti, k' nashim sveli-
 zhanju, k' povsodnim miru in brezhi
 zeliga kerfhanstva peljati samore.
 Dodeli nam tudi, o Bog! miru pravo
 edinost v' veri bres vsakterne ras-
 spartije! Preoberni nashe serza k'
 pravi pokori, ino k' poboljšhanju
 nashiga shivlenja; vshgi v' nami
 ogenj prave ljubeshni; daj nam vre-
 zhe shele k' vfi pravizi, de bomo,
 ko pokorni otrozi, v' shivlenju ino
 v' smerti tebi perjetni in dopadljivi!
 Profimo tudi, kakor hozhesh, o Bog!
 de bi profili, sa svoje perjatle in ne-
 perjatle, sa sdrave in bolne, sa vse
 shalofne in revne kristjane, sa shive
 in mertve. Tebi, o Gospod, bodi
 vselej perporozheno vse nashe djanje
 in nehanje, nashe delo in opravilo,

nefhe shivljenje ino smert! Daj nam le tvojo guado tukaj vshivati, in tamkaj s' vsemi Svolenimi dosezhi, de te v' vezhnim veselju in svelizhanju bomo hvalili in zhaftili. To nam dodeli, o Gospod nebeshki Ozhe! Po Jesufu Kristusu svojim ljubim Sinu, nashim Gospodu in Odresheniku, ki s' teboj in s' svetim Duham enaki Bog shivi in kraljuje od vekoma do vekoma! Amen.

Sa povsotne potrebe moli pet Ozhenashov in pet Zheshenih - Marij.

M o l i t e v

k' kronani sveti glavi

Jesufa Kristusa,

ktera bo per velki mafhi in fleherni shegnani mafhi moljena.

O Bog, ti si hotel, de tvoj edin-rojen Sin s' ternasto krono ob svo-

jim terplenju je bil kronan, in po
 kraljevo zhefhen: mi tebe profimo,
 daj nam savolj andohtljive zhafti
 Njega ternaste krone, v' nebeskim
 kraljestvu krono Njegove zhaftitljivo-
 sti, in velizhaftvo vezhniga kralja
 bres konza gledati. Vfigamogozhni
 kralj, daj svojim vojshakam mozh in
 stanovitnost, de oni, kakor se sdaj
 krone tvojiga edinrojeniga Sina ve-
 sele, tudi po dokonzhani vojski zhaft-
 niga shivlenja nebeshko plazhilo do-
 feshejo! Amen.

P e f e m

sgrevane dushe od Jesusa Kristufa.

1.

Pustite, strashe me
 Moj hod k' Jesuf' gre:
 Is hem njega.
 Sim ga rasshalil slo,
 On ljubil m'ne sato;
 She klizhe sda
 Me is nebá.

2.

Un dober pastir je,
 Vefel' sa greshnike, —
 Kakorfhen jest, —

Meso da ino kri
 S' voljo boshje mozhi,
 Njih kasen nest':
 Ga ljubim jest.

3.

O boshji, svet obras!
 Nis' vezh podoba nas,
 S' kervjo oblit';
 Tem gliha gresnikov
 Poln grevinge, zhervov:
 Skuf' me ginit',
 S' groso polnit'!

4.

On, pogrej nar lepshi,
 Je sdaj med rabeljni —
 Glej jo divjost! —
 Smesarjen. Kdo je tá,
 Kter' toljko martra ga?

Ti ofhabnost
Mu das h britkost!

5.

On, solnze nebes hko,
Bo s' ternjevo krono
Saframovan.

Je kasen napuha,
Sadene pak Boga:
On je vmasan,
Jest bom snash'van.

6.

Té shpize ternjeve
Nevsmiljeno so shle
U kost, mesó.

Vender molzhish, terpish,
Sa me vezh dovolish:
Konzhat' voljno
Teb' ni teshko.

7.

Odkupish greshnika
 Od greha, smert', pekla.
 Rad neseh, kar
 Sim jest saflushil, sim
 Sadolshil. Se dash vsm,
 Ti svet ovzhar,
 Smerti u dar

8.

Si serzhno ljubil me;
 Sovrashil jest tebe
 Skos zhe sim glih.
 Ne vrednim' te gledat',
 Ti vkashesh saupat'
 Po otrozih
 Posnemam jih.

9.

De b' te nikol shalil

V' shivlenju mojim bil!
 Glej mojih ran!
 Snotrajsfhine folve
 Shgejo moje serze.
 Tak je grenen
 Grefhnikov den!

10.

Sovershem, in s' petam'
 Sa naprej poteptam,
 Kar te rasshal'.
 Nizh vezh me golufá,
 Nizh vezh me sapelja,
 Kar svet pohval', —
 Bi ljubit' snal.

11.

Ti nozhesh, de bi vmerl,
 Se v' strashni pekeli vderl
 Kter' grefhnikov.

K' teb', Jesuf, jest hitim,
 Se gnadi porozhim:
 Zhift' me grehov,
 Lozh' od koslov!

12.

Rez' peljat' u nebó
 Dufho, trohljiv' telo
 Kjer sapusti:
 Svitlost oblizhija
 De gleda tvojiga,
 In s' Angeljmi
 Per teb' stoji

Druga pesem
pred britko glavo.

1.

Glej glavo! ternje nos';
In folse, pljun kervavi
Jo ognufijo skos!
Kdo tebi, „Jesuf“ pravi?
Oblizhja svet'ga shar, —
Al je mogozhe, kar? —
Ti bosh sasmehovan,
Sin boshji sapljuvan!

2.

Shkerlaten mu je gvant,
Kamniten njemu sedesh;
Rabeljnov gerdi fant

Mu ternje v' krono pledefh!
 Bizh nesti on mora
 Namest pal'ze kralja;
 Tud sazhnejo vpiti:
 Ti si kralj Judovski!

3.

Podobo, zhlovek, glej
 Prerokvaniga Boga!
 O Jesuf, 'zhesf hitrej'
 Refhiti me is dolga!
 Klofute shvishgajo,
 Zel srak napolnijo;
 Ino presveta kri
 Nevsmiljenje zedi.

4.

Pastir, varh, pravi Bog! —
 Sdaj valite se folse! —
 Si velifh smertni stog,

Ozhetu plazhat' dolge.
 Sa mene ti stojish,
 Voljno sa me terpish;
 Ker zhlovek sim greshil,
 Si ti rad kasen bil!

5.

Si men' is krisha djal:
 Pot greha urno pufti;
 Bom tebi pokoj dal,
 In veselje vezhnosti!
 Al hozhesh smiraj spat',
 Hudizhov jar'm dershat';
 Ofhabnosti flushit';
 Nozh ino dan greshit'?

6.

Kervavi svoj obras
 Da — mor'sha poslusajte! —

Terplenja britki glas;
 „Siona lzher' jokajte! —
 „Moj polk, ki me isdash,
 „Se ternjem me venzash:
 „Kaj shaliga, povej!
 „Sim storil teb' nekdej?

7.

Posmehuj se smiram
 De sapstonj tolko terpim!
 Pa bodesh vender tam
 Odgovarjal men' serdim'!
 Preposne so folsé:
 „Pokrite me goré,
 „Sakrite me hribi
 „Per pravizhni sodbi!“

8.

O strashni sodni dan,
 Ker pred sodnikam stojim;

Pomagat' si nesnam
 Ino revesh bled molzhim!
 Grosna je praviza,
 In nebeshka jesa;
 Huj ko pekla bresen,
 Zhe je glih breskonzhren!

9.

Vender ne obupam;
 Shivlenje men' isvira,
 V' serzu Bog pravi: „Dam
 Jes tebi poljub mira“!
 Neskonzhno mil sodnik,
 Jest vidim gnad velik'!
 „Skos svoj'ga „Sina kri
 Mi tvoj' serze puhti.

10.

O Bog si gnade poln!

Spovdniku se blishujem,
Se toshim grehov volju';
Jih serzhno obshalujem.
Milostljivo me sprim',
De rozhno govorim:
O Jesuf, sam ti bod'
Mi kralj ino Gospod!

L i t a n i j e

vsih Svetnikov.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni

Bog,

Sin vsiga sveta reshni Bog,

Sveti Duh resnizhni Bog,

Sveta Trojiza en sam Bog,

Sveta Marija,

S. Mati boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabrijel,

S. Rafael,

Vsmili se
nas!

prosi sa nas!

Vsi sveti Angelji in Arhangelji, profite sa nas!

Vse svete verste svelizhanih duhov, profite sa nas!

S. Janes kerstnik, } profi sa nas!
S. Joshef,

Vsi sveti ozhaki in preroki, profite sa nas!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakop,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Shimon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

profi sa nas!

S. Lukesh, } profi sa naf!
 S. Marka, }

Vsi sveti Aposteljni in Evangelisti,
 profite sa naf!

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, profite
 sa naf!

Vsi sveti nedolshni otrozi, profite sa
 naf!

S. Shtefan, }
 S. Lavrenz, } profi sa naf!
 S. Vinzenz, }

S. Fabjan in Boshtjan, }
 S. Janes in Pavl, } profita
 S. Kosma in Damjan, } sa naf!
 S. Gervasi in Protasi, }

S. Silvester, }
 S. Gregor, }
 S. Ambrosh, }
 S. Avgushtin, } profi sa naf!
 S. Hjeronim, }
 S. Martin, }
 S. Miklavsh, }

Vsi sveti shkofi in sposnovavzi, } profite
 Vsi sveti uzheniki, } sa nas!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Franzisk,

} profi sa nas!

Vsi sveti mashniki in leviti, } profite

Vsi sveti menihi in pufhavniki, } sa nas,

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Luzija,

S. Neshia,

S. Zezilja,

S. Katarina,

S. Anaftasja,

} profi sa nas!

Vse svete devize in vdove, } profite

Vsi svetniki in svetnize boshje, } sa nas!

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o

Gospod!

Bodi nam milostljiv, vslisli nas, o

Gospod!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od tvoje jese,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudizhovich,
 Od jese, sovrashtva in vse hude
 volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od vezhne smerti,
 ,Skos skrivnost svojiga s. vzhlo-
 vezhenja,
 ,Skos svoj prihod,
 ,Skos svoje rojstvo,
 ,Skos svoj kerst in sveti post,
 ,Skos svoj krish in terplenje,
 ,Skos svojo smert in svoj pokop,
 ,Skos svoj zhudni vnebohod,
 ,Skos prihod s. Duha poterdnika,
 Ob dnevi sodbe,
 Mi greshniki, { profimo te,
 De nam sanesesh, { vflishti nas!

refshi nas, o Gosfod!

- De nam odpustish,
- De naf k' pravi, pokori perpeljash,
- De svojo f. zerkev vladash in ohranish,
- De pastirja apostolskiga, in vse zerkvene stanove, v' svoji f. veri ohranish,
- De sovrashnike f. zerkve poni-shash,
- De kershanskim kraljam in oblastnikam mir in resnizhno spravo dodelish,
- De vsm kershanskim ljudstvu mir in edinost dash,
- De naf v' svoji f' flushbi poter-dish in obdershish,
- De nafhe misli k' nebeskim sheljam povsdigujesh,
- De vsm nashim dobrotnikam vezhne dari dodelish,
- De dushe nafhe, nashih bratov,

profimo te, vřlřhi naf,

blishnih in dobrotnikov pred
vezhnim pogublenjem ot-
mesh,

De sad semlje dafh in ohranish,

De vsm vernim dufham vezhni
pokoj dodelish,

De naf vflifhish,

„Sin boshji,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
lesh, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
lesh, vflifhi naf, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
lesh, vsmili se naf, o Gospod!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, vflifhi naf!

Gospod, vsmili se naf!

Kriste, vsmili se naf!

Gospod, vsmili se naf!

Ozhe nash i. t. d.

V. Ino naf ne vpeli v' skushnjavo :

O. Temuzh reshi naf od slega! Amen.

profno te, vflifhi naf!

69. Psalm.

O Bog, hiti me otet!

Gospod, tezi mi pomagat!

Kri jih prehajaj, in oframoteni naj bojo, kateri mi streshejo po shivlenju.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, kteri mi hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni.

Ktiri pravijo: haha, haha!

Vsi pak, ki tebe ishejo, naj se veselijo in radujejo.

Vedno naj reko: hvalen bodi Bog! ktiri ljubijo tvoje odreshenje.

Jest pa sim revna sirota, o Bog! hiti k' meni.

Moj pomozhnik in moj odreshenik, Bog, n' ar se ne mudi!

Zhaft bodi *Quarta* in Sinu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v' tebe saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod, mozhen turn,

O. Pred sovrashnikam.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas;

O. In otrok krivize naj se ne loti nam shkodvati.

V. Gospod, ne ravnaj s'nami po nashih grehah,

O. Ino ne povrazhuj nam po nashih hudobijah!

V. Molimo sa svojiga papesha I.

O. Ohrani jih, Gospod, oshivljaj in ofrezhi jih na semlji, ino ne daj jih v' voljo njihovih sovrashnikov!

V. Molimo sa svojiga shkofa I.

O. O Gospod! ohrani jih, in obvarji jih vsiga hudiga.

V. Molima sa svojiga zesarja I.

O. Gospod! ofrezhi in vflishi nas, kader te sa njih profimo.

V. Molimo sa svoje dobrotnike!

O. Poverni, Gospod! milostljivo sa- voljo svojiga imena vezhno shiv-

lenje vſim, kateri nam kaj do-
briga ſtorijo.

V. Molimo ſa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in
pokoj, in vezhna luzh naj jim
sveti.

V. Naj pozhivajo v' miru!

O. Amen.

V. Molimo ſa ſvoje brate, katerih tu-
kaj ni.

O. Pomagaj ſvojim ſluſhabnikom, ki
v' te ſaupajo, moj Bog!

V. Poſhli jim, o Gospod, pomozh ſi
ſvetiſha!

O. In varvaj jih ſi Siona.

V. O Gospod, vſliſhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj k' tebi pride!

M o l i m o .

O Bog, ki ti je laſtno, vſmiliti ſe
vſelej, in persaneſti: vſliſhi naſhe

pohlevne prošnje, de nas ino vse svoje flushabnike, ktere grehov verige veshejo, milost tvoje dobrote odveshe.

Vflifhi, prosim te, o Gospod! nasho pohlevno molitev, in odpušti nam grehe, ki se ti jih obtoshimo, de nam dobrotljivo s' odpuštenjem vred mir dodelish.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenno milost, de nas od vsih grehov odveshesh; in odshtrafing, ki smo jih po njih saflashili, reshish.

Bog, ki te greh rasshali, pokora potolashi: poglej milostljivo prošnje v' te klizhejozhiga ljudstva, in odvernani nam shibe svoje jese, ki smo jih po svojih grehah vredni. Vfligamogozhni vezhni Bog! vsmili se svojiga flushabnika I., nashiga papesha, ino vodi jih poti vezhniga shivlenja,

de shelijo s' tvojo pomozhjo, kar tebi dopade, ino storijo s' vso mozhjo.

O Bog pastir in vladnik vsih vernih! glej milostljivo na svojiga flushabnika I. nashiga shkofa, ki si jih pastirja I. zerkve postavil; dodeli, de tim, zhes ktere so, s' besedo in isgledam k' dobrimu sdajo, in tako s' sebi isrozheno zhedo vred vezhno shivljenje dofeshejo.

Profimo te, vfigamogozhni Bog! de tvoj flushabnik I. nash zesar, kteri so po tvoji milosti veflo zesarstva prijeli, tudi rastejo v' vsih krepostih in zhednostih; de se s' njimi ofnashe ni poshaft grehov obvarjejo, k' tebi, ki si pot, resniza in shivljenje prijetni pridejo, ino dofeshejo vezhno shivljenje.

Bog, od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli, in pravizhne dela: daj svojim flushabnikom tak mir,

ki ga svet ne more dati; de bojo
 nashe serza tvojim sapovedim vdane,
 ino zhafi s' tvojo pomozhjo bres stra-
 hu pred sovrasniki, mirni in varni.

O Bog! vnemaj nashe serza s'
 ognjem svojiga s. Duba, de ti bomo
 s' zhistim telefam flushili, ino do-
 padli s' ozhishenim serzam.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih
 vernih! dodeli dusham svojih flushab-
 nikov ino flushabniz odpufhanje vsih
 grehov; de milostljivo odpufhanje,
 kteriga so vselej sheljeli, po boga-
 bojezhnih proshujah doseshejo.

Sazhni, profimo Gospod, s' svojim
 duham vse nashe djanje, in spremljaj
 ga s' svojo pomozhjo: de se vse na-
 she molitve in dela vselej is tebe
 sazhnó, in is tebe sazhet v' tebi
 konzhajo.

Vsigamogozhni vezhni Bog! kteri

gospodujesh zhes shive ino mertve,
ino se vsmilish vsih, ktere is vere in
dobrih del sa svoje sposnash: profi-
mo te pohlevno, de vsi tisti, ki smo
se namenili sa nje moliti, bojo naj
she per shivlenju, alj lozheni she is
tega sveta, doseshejo po proshnji
vsih tvojih svetnikov, is dobrote tvo-
je, odpuhanje vsih svojih grehov.
Po Jesusu Kristusu Gospodu nashim,
Sinu tvojim, ki s' teboj shivi in kra-
ljuje v' edinosti s. Duha, Bog od ve-
komaj do vekomaj. Amen.

M o l i t e v

sa vse potrebe. (Glej stran 207).

V. Gospod, vslisli mojo molitev!

O. In moje vpitje naj k' tebi pride.

V. Vfigamogozhni in vsmiljeni Bog
naj nas vslisli!

O. Amen.

V. Ino vernih dushe naj po milosti
boshji v' miru pozhivajo!

O. Amen.

Lavretanske Litanije

o d

Marije Divize.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, slishi nas!

Kriste, vslishi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni
Bog,

Sin, vsiga sveta reshni Bog,

Sveti Duh, resnizhni Beg,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

} vsmili se
nas!

Sveta Marija,
 Sveta mati boshja,
 Sveta deviz deviza,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti boshje,
 Mati prezhistá,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati presveta,
 Mati ljubesnjava,
 Mati prezhudna,
 Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odreshenika,
 Deviza premodra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza vsmiljena,
 Deviza svesta,
 Sgled pravize, (bogabojezhiga
 shivlenja)
 Sedesh modrosti boshje,

sa naf Boga profi!

Sazhetik nashiga veselja, (savolj rojstva Jesusa)

Pofoda duhovna, (polna duhnih darov)

Pofoda isvoljena, (mati boshjiga Sina)

Pofoda prelepe poboshnosti;

Duhovna rosha, (nar leplji med devizami)

Turn Davidov, (nasha mogochna brambarza)

Turn flonokosten, (nar imenitnihi shenskiiga spola)

Hisha slata, (polna prelepih zhednost)

Skrinja miru ino sprave, (mati odreshenika, ki naf je s' Bogam spravil, ino nam mir dodelil)

Vrata nebeshke, (mati tistiga, ki nam je nebefa odperl)

sa naf Boga profi!

Sgodna deniza, (ki si nam ro-
dila Jesufa, luzh sveta)

Sdravje bolnikov,

Perbeshaljshe gresnikov,

Tolashniza shalostnih,

Pomozh kerfhenikov,

Kraljiza Angeljov,

Kraljiza ozhakov, (patrijarhov)

Kraljiza prerokov,

Kraljiza aposteljnov,

Kraljiza muzhenzov, (marter-
nikov)

Kraljiza sposnovavzov,

Kraljiza vsih deviz,

Kraljiza vsih svetnikov,

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, vslishi nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta od-
jemlesh, vsmili se nas, o Go-
spod!

sa
naš
Boga
prosi!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste. vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si Ma-
rija i. t. d.

Perporozhenje Ma- riji devizi.

M o l i t e v.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, ki si dusho in telo zhashtite devize, matere Marije, po djanju s. Duha vredno prebivaljshe svojimu Sinu perpravil: daj de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih proshnjah od prihodnih slegov in vezhne smerti resheni. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashimu. Amen.

V. Prosi sa nas, sv. Joshef!

O. De vredni postanemo Kristusovih
obljub.

M o l i t e v.

Naj nam, prosimo, o Gospod! sa-
flushenje shenina tvoje presvete ma-
tere Marije pomaga, de kar nasha
slabost ne premore, po njegovih
proshnjah nam bo dodeleno, ki shi-
visih in kraljujesh, s' Bogam Ozhe-
tam in s. Duham, Bog od vekomaj
do vekomaj. Amen.

Drugo perporozhenje Mariji divizi.

Pod tvojo pomozh perbeshimo,
o sveta boshja porodniza! ne saver-
shi nashe proshnje v' naslih nadlo-
gah; temuzh nas vselej odrefhi od

vse nevarnosti. O zhaſtitljiva in ſhe-
gnana deviza, naſha goſpa, naſha
ſredniza, naſha beſedniza, naſha po-
mozhniza! S' ſvojim ſinam naſ ſpra-
vi, ſvojimu ſinu naſ perporozhi,
ſvojimu ſinu naſ iſrozhi!

V. Proſi ſa naſ, ſveta boſhja po-
rodniza!

O. De vredni poſtanemo obljub Kri-
ſtuſovih.

M o l i t e v.

Miloſt tvojo, o Goſpod! proſimo,
v' naſhe ſerza vli, de, kateri ſmo
ſkos angeljſko oſnanjenje tvojiga
ſina Jeſuſa Kriſtuſa vzhlovezhenje
ſpoſnali: ſkos njegovo terplenje in
kriſh bodemo k' zhaſti vſtajenja per-
peljani. Po tajiſtim Jeſuſu Kriſtuſu,
naſhim Goſpodu. Amen.

K a s a l o.

	stran.
Pridiga v' prasniku presvete glave	1
Predopomenik	1
Vjuterna molitev	4
Vezhernu molitev	7
Molitve f. meshe	11
Pripravljjanje	11
Sazhetik f. meshe	13
Glorja	22
Branje f. pisma	26
Evangelj	29
Ofruvanje	33
Sanktus	42
Povsdigvanje	49
Obhajilo	65

	stran.
Aldovanje f. meshe	78
Spovdne molitve.	
Priklizovanje f. Duha	79
Grevinga	80
Naprevsetje	83
Sdihleji k' Mariji, Angeljazam in Svetnikam	85
Po spovdi	88
Po opraviu pokore	89
Pred f. obhajilam. Ponishnost .	91
Vera	92
Upanje	93
Ljubesen	95
Pri boshji misi	96
Po obhajilu	98
Devetdnevna andoht.	
Pervi dan	100
Drugi dan	108
Tretji dan	117
Zheterti dan	125
Peti dan	133
Shefti dan	147

	stran.
Sedmi dan	158
Osmi dan	170
Deveti dan	186
Litanije od terplenja in smerti Jesufa	197
Molitve po Litanijah	204
Pesem sgrevane dushe od Je- sufa Kristusa	211
Druga pesem pred britko glavo	217
Litanije vseh Svetnikov	223
Molitve po Litanijah	230
Lavretanske Litanije	237
Perporozhenje Mariji devizi	241

1.27

